

מקור 1: שער רוו
 הקודש דף יז ע"ג
 תיקון כז
 (11.8.2015 י"ט)
 ע"א דה "אח"כ
 עמודה א' למטה)
 (20.8 י"ט ע"ג)

וג' אלהים ע"ל אלוהיות ועם כללות הו' הם
 יין זע"ח ש' כ"ח קו"פ מ"ה וצ"ה הפקוקים פ'
 וצ"ה הכוונות לרוש שני ונדרכי פסק) כצצ"ו
 צר ונעצר יצ"ק שהוא הגרון שני החצרות
 ש זה ולא זנה שהיה חר"ן לטון חרון אף כוונת
 שקדם ג"כ אצ"ה כנז' והיה ג"כ קיוע שילא
 הדברים ונצנים, ונחזור לענין כי הנס
 כרונו ג' אלהים צפוק זה ועוד מלת ארץ היא אלהים
 דלגלג"ן הכי צדצעה היצות הנז' כרונו ד' שנות של
 אלהים כלפי' והם ויקרא אלהים ליצעה ארץ והס צג'
 משה (ח"ש ע"ה) (ח"ש עוד מלאחי כונה אחר' לעון הנז'
 והוא קרוב אל האמור ויש בו ג"כ מדושי' אחרים):

תהוין כ"ו לעון ונשכח זכור וז' חיווא עילאה מן החמה
 שלה ולוטה ומחשטת ומחלצת חוד ז' ח'
 כלו וגם צג' ראשונות של כוקציה ונוולת חיווא ומחשטת
 צחוד הזכר (דע"ה) היינו כונת גומל מקדים עובי'
 וקונה הכל כי אעפ"י שה"ג מחשטתים צפאר גופה שרש
 נשאר צדעה (הנה צהיות האדם חועל צונשכב זכור גורם
 להוריד אר"ן מן עוקס העליון לנטעה עד הכלל והוד גורם
 לצבל זר"ן ולהזיר' אחר' צח"ה ומחולל' דינים וצדקות ולכן
 חטאה גדול מאל והצדקה היא שיתענה כל"ג ימים כמנין
 זכור' לפי שהוריד אר"ן עד הרגלים ולכן יתענה רג"ל ולכן
 לריך סיכון צבל יום ימיני תעניתו אלו ששני שנות אלו של
 אר"ן שהם הוי"ה דיו"ד"ן והה"ה דיו"ד"ן העולים ג"כ צג'
 רג"ל והוא הוריד' צחטאו עד הרגל כנז' יכוין להעלותם
 למקומם, גם יכוין לעלות עמם גם האמורי' שלהם העולים
 צג' קפ"ד והקמ"ד ושניהם צג' חשכ"ח, ונעשרה ימים
 נאשוני' ימיני העניותו יכוין צח"ה של ההוי"ה דיו"ד"ן וכן
 יכוין ומקפ"ד שלשים מן האמורי' שלו העולים קפ"ד ועד"ז
 יעשה עד השלום הרג"ל והחשכ"ח ואמנם אם חטא כפלים
 שצבל ונצבל צזכור כמו השפן והארכנצ' לריך עוד ג"כ חקון
 אחר והוא שישתנה ויהגלגל ע"י השלב ג' עמנוים ויכוין כי שלב
 הוא צג' ג' אלפי"ן והנה ע"י חטאו הנז' גרם להקיר ג' האלפי"ן
 מן ג' שנות אלה"ה שצבינה דיו"ד"ן ואלפי"ן וההי"ן וכש"ל כל
 אחד מנה צכוד פי"ה צלצד וע"י השתעמוהו צשלב העולה
 ג' אלפי"ן צוילוחם יגרם להחזיר ג' האלפי"ן למקומו וישלמו
 ג' השנות הנז' והנה גם כאשר האדם יעשה עונות רבים
 אעפ"י שאינם מן הסוג הא' הנז' גורם לקלק ג' אלפי"ן
 הנז' ולהוריד' אל הקליפ' למטה ועי"כ כוונתם שכה צאלם
 ושוכח כל מה שלומד כי כן ג' אלפי"ן הנז' הם ג"כ צג'
 שכתם כמו שלב וכאשר האדם חוזר בהשוכה ונכוין להחזיר
 שלשה אלפי"ן הנז' למקומו הוקר ומנו השכח' (אחר שמואל
 עוד נוולא עמי דברים קרובים אל האמור וגם יש צהם נועט
 מדוש האמנם להיות כי נקשרים עומם כמה יחודים לתקן
 עון הנז' כאשר עיניך תחזינה משרים צע"ה לכן אענדס
 יחד לקמן צמקומם צאר היטב וע"ש.)

תהוין כ"ז

למוליא שכנת זרע לצטלה, והנה יש צו
 כונה כונת צפטרות וצכללות, הנה ענין עון
 שכנת זרע לצטלה ומה עניינו ומה כונתו כח' צק"ש שכל
 הניעה וע"ש כי הוא הקון גדול מאל והוא עיקר תיקון עון
 הקרי וע"ש היטב,
 (א"ד) וז"ל דרו' ומדרכי היללה ועפ"י שנצאר תקונו צ"ש
 רופ"ק והוא תיקון המוליא שז"ל הנה התי' שהוא יועיל
 לנקות לו עובו שלא יכנס לגהינם ושינוהול לו עונותיו אלו
 אצל עדיין לריך תיקון אחר גדול וחזק כוונתי' את
 עתה צכוונה ק"ש זו והוא לתקן ולהחזיר אותם הטופ' וצבלום

שילאו לצטלה וכנסו צקלי' ולהחזיר ולהקדושה עכ"ל)
ענין השוצצים הכודע"י ר"ל שיש מנהג קדוש צכל ישראל
 להשענות מ' יום כלפי' שיש מן יום הראשון של מ'
 שנות עד מ' חנומה וקלח מן חלוה (דע"ה) אצל מ"ש
 חנומה וקלח מן חלוה צשנה ועוברת
 לחשלוס מ' יום אצל חלוה לחי' קיבה שהפסיק מלחשענות,
 וכחו קימן צהם שוצו צנים שוצים ר"ת 'שמות' אחר' צח'
 'צשלה' יתרו 'משפטים'. והנה עיקר השענית צהם צנז'
 ימים אלו לא נתקנו אלא על עון הקרי וימים אלו עקובלי'
 להשענות צהם על הקרי יותר מכל ימות השנה. ונעם
 הדצר יתצאר לך מונה שציארנו צענין גלות מלרים צמומר
 וצלצנים מה ענינו ושם נצצאר כי אותם שנשחצדו צבלות
 ונלרים היו אותם הכיולות של הנשמות שילאו מאלה"ה
 צאות' ק"ל שנה שפיכש מן אשמו והיה מוליד שדין וכומין
 ע"י עפות קרי וכל אלו נתקנו צבלות ונלרים ההוא ולכן
 צזון הפרשיות אלו יש צהם קגולה לקבל חשוכה האדם
 הנוחענה צהם על עון הקרי ולכן הם ומחילים מן מ' פ' שעות
 נופי שאז צפ' ההיא היה החמלת השענוד ומקסי"מ צפ'
 ומשפטים לטעם שנתצאר שם ג"כ צענין קניכות כי חקרה
 ענד עברי אל מהן חוכה כי אז נגמרו אותם הכיולות
 להתקן צענין כי חקרה ענד עברי וע"ש, גם דע כי עיקר
 אלו התעניות נתקנו צינים אלו לכפר על עון שכנת זרע
 לצטלה שעליהם כתיו קומטי הילדים וכו' ומה שלריך לכיון
 צתעניות הנז' הוא זה, יכוין צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן כי יש
 צה ד' יוד"ן שהם צג' מ' (דע"ה) צימוד ר"ח לקמן
 יחוד י"ח צענין אמ"ר והד' יוד"ן דע"צ ה"ס נשמה
 לכשמה ונר"ד נק' אור וגם לעיל צמקווד לתי' זה כתב
 כי כל כילוך נשמה יו"ד כלולה מ' וציארם צנילויל קרח
 ויתרו וכו' על קר' ז' ימי צראשית המוקדדים לקמן צימוד
 אחר, אחר יחוד ע"ו וכצר ידעה שהיני' של ש"ז מעולים
 מאל כי הם ומצח' הזכר לצד שהוא מהדעת כמפורסם,
 ככגד מ' יום של התעניות ולכן צעשרה ימים ראשוני' יכוין
 צכל יום ונהם אל החלק האחד מעשרה של היר"ד הראשוכי'
 ועד"ז יכוין צנז' יום צד' היוד"ן הנז' ויכוין צכל יום להעלות
 ציום ההוא חלק אחד מן היוד"ן ההם אשר צהם הגיע
 הפגם שלו והשליכו ארלה צעוכו ומקד אותו חלק הקדושה
 חוד הקליפות ועי"כ כחן חיזת וכה אל הקליפות ועמה ע"י
 חשוכתו זלח ומקיר הקדושה ומחוד הקליפות ומחוד להעלותם
 למקומה ועי"כ נשארם הקליפות נוחים צלתי חזת וז"ס
 מ' שוצו צנים שוצים פי' כי אותם הצנים שומק אל
 הקליפות צהשמתח הזרע ועי"כ כחלצשו חוד הקליפות
 ונעשו שוצים לכן עתה שוצו צתשוכה והקימו אותם
 הצנים השוצים צחוד הקליפות והשיבום אל הקדושה
 כצראשוכה, גם לריך שיתענה מ"ד ימים כלפי'ם
 ככגד שם של מ"צ שהוא קוד הזוג והעפה העניונה שהם
 מ"צ זוגים והם מ"ד כי כל זוג כולל שנים כעצוב' אללינו
 צמאמר צראשית ד' ח' וע"ש על מ"ש וכמה דדוקלל דצרית
 אזדע צמ"צ זוגין וכו' ועוב הוא שיתענה מ' יום הנז' של
 כל ימי השוצצים ואח"כ יתענה עוד מ"ד יום אחרים להשלי'
 הם"ד יום הנז', גם טוב הוא שיתן פרוטה אחת ללרקס
 קודם החפלה צכל יום ימיני תעניתו ויכוין לתקן מה שגנע
 ומקד מן הלידיק העליון אל המלכות גם לריך שיתר נשש
 ואלך שלא לשונש ומתו אלא אחר חלות לילה ולשעות על
 הצטן עד שיכלו כל נפשות זרע ושלא להשיח עם האשה
 צצרי צטלה צעה הזוג, ע"ך כונה אחרת צענין הם"ד
 יום חכוין צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן צנז' צח"ה שנו כי זה
 הנקרא

הנקרא עשה עילאה ויין דכוין מ"צ זוגין ומ"ב פ"ט
אמר שמואל כך מלאהי כחוב ולא הבנתי הענין ובודלתי
 שיש צו סעודה ולא שלמתי אחי ידי צו וז"ל ג' יוד"ן
 ט"ל מ"ב ד' יוד"ן שם צ"ן הוא שתי הויות חד כוחא דקדי
 צגוה ונשאר תמיד צה וז"ס פ' איזה ספר כריתות אונס
 וכו' צקוד אין האשה כורחת צרית אלא לניי שעשה כלי
 ומתחלה צמלוי יוד"ן, ע"כ ונלאהי ואיני וצ"ן הענין וכלע"ד
 לפירושי כי י"ו ד' יוד"ן יש צוג' יוד"ן והוא צג' ט"ל וצג'
 אוחיות עלמס נעשים מ"ב: (') **דעה** פ"ג יוד"ן פשוטים
 ל' ונולאים ט' הרי ט"ל) **עוד** עלמתי כחוב ונורי
 ז"ל וז"ל הרב משה יונה תקון לעון שכבת זרע לצמלה וצעון
 הזה יש מייני הרבה יש שמעוט ע"י מחשבה שנוהרהר צעצית
 וילכו תקפו וכואה קרי מילוי צלי מעשה כלל ויש וני
 שמשמש צידו ונוליא קרי ויש מי שמישצ צאשה ומכאף צידו
 ונוליא קרי ויש וני שמשצ צזכר ונוליא קרי ויש וני שמשצ
 צבוק פיו ונוליא קרי ויש שכשמוכאף ומכסר אש העטרה צעור
 האצבר שומשיכו למט' וזה נק' ונושך צערלתו, והתקון לכל זה
 הוא דע כי אור"ה הם זכר ונקבה למעלה העליונים והנה
 עפת ויין דכוין של אצא הוא מ"צ אחד והוא שם י"ו
 צמלוי אלפ"ן שהוא צג' ט"ל ועס ג' אוחיות הרי מ"ב
 וכנגדו יש עפת מ"ן צאייא והוא מ"צ שני ושני מ"ב אלו
 הם פ"ד והנה כשמוטא צמחשצ' ככ"ל הנה הוא גורס
 להשמית עפות זרע אור"ה אר"ה שם פ"ד ולכן יתענה
 כנגדם פ"ד העניות ויכון שמה שגרם צעונו להוריד לנטה
 שני מ"ב הכ"ז ע"י ומחשבתו הנה עת' יכון להעלות למקומם
 לנעלה ואם מושמש מושם צידו צמעשה או אם היה נוהרהר
 וחושצ צזכר לריך שיכון צמוטת חקדים וצמוטת גבורות
 שהם מ"ד ומ"ן ויכוין צג' פעמים כ"ח אוחיות ונלוי הוולוי
 שיש צכל הו"ה ונאלו השלשה שהם הו"ה של ע"ב ושל ס"ג
 ושל מ"ה והנה ג' פעמים כ"ח הם פ"ד ואם כשמשמש צידו
 היה חושצ צאשה (') **דעה** יעוין זה הלשון עד קסופ וה"פ
 צבר ידעת כי כל פ' דפירטי אצ"ע הוא י' א"ק ואצ"ע א"כ
 כל צמי' השמות הכוללים שצכל פרטי האלילות הם צכל פ'
 דכל פרטי וא"כ חושצ צאשה וכו' שהוא צז"ן מייני צמי'
 ע"י דזעיר ופגונו הוא צפכ' כחר דל"ה הנו' אונס צמחצו
 צאשה פגמו צט"ס עליונו' דכחר הכו' עשאל"כ צכסוי העער'
 פגמו צנו' דכחר הנו' ולפיכך אלו צצמי' אוחיות ואלו צצמי'
 עספר כנו' ונמדכרות השמות (') אז יכון צשם אה"ה צאופן
 זה כי הנה צאשה"ה פעמים אה"ה יש צזה פ"ד אוחיות
 ויכון להעלותם לנקווס והעעם הוא לפי צצמי' כ"ח של
 הו"ה הוא צזכר וצמי' אה"ה צנקצה ככודע, ואם כשנוכאף
 היה נושך צערלתו ומכסה העטרה צעור כנו' יכוין ג"כ צשם
 אה"ה כנו' אלא שהוא צצמי' ונקפרם והוא שיכון כי אה"ה
 פעמים אה"ה הם צג' אוח"ה וז"ס כלוזרע אונס וז"ס פסקוק
 ותשלך אונס ארלה ויכון צפ"ד העניותו להעלות פ"ד אוחיות
 שצזה ואם כשמוכאף מושמש היה צידו ע"י רוק צפיו אז
 הפגם הוא צקוד זוג עליון שצפשה שם חיד' וגרון זכר ונקצה
 ולכן צתעניותו שהם פ"ד יכון להעלות ד' אוחיות אה"ה ע'
 שהם ג"כ צג' פ"ד והם קוד מ"ן שצגרון אשר מושם כנושך
 הרוק לתוך הפה כי צזה הטא צאופן כי כל מייני העונות
 הנו' ונקפר העניות' הם פ"ד אלא שכונותיהם חלוק' וכו'
ובנוסחא אחרת ונלאהי צמש"ל ששם היה מושמש
 צ"ד ומושצ צזכר יכוין צה' חקדים וצב' גבורו' וצכ"ח אוחיות
 וכו' ובאין מלאהי שחכוין לכ"ח אוחיות מלוי העלוי של ע"ב
 ס"ג מ"ה שהם צג' פ"ד וחכוין להנשיכ' אל נוקצא דז"א
 צהו"ה דצ"ן שצה וכלע"ד לקיים שני הנוסחאות של ריך

שיכוין כך כי צעפת הזכר שהם ה' חקדים יש צזה ג' צמי'
 או צקוד ע"ב או צקוד ס"ג או צקוד מ"ה ויכוין להנשיכס
 צהו"ה דצ"ן שצמולכות שהם ה' גבורות שצה, גם ונלאהי
 כי כשהעון הוא צמחשצה לצד אז הפגם הוא צז"א ולכן
 יכוין להוריד עפת מ"ב שהם דוכרין ונאצא ולהעלות עפ"י
 שהם פ"ד ונאייא ואם העון צמוטת אז הפגם הוא צז"ן
 אלא שיש חלוק ששם היה מושצ צזכר אז העון הוא צז"א
 ויכוין צג' פעמים כ"ח הנו' ואם היה מושצ צאשה אז הפגם
 הוא כנוקציה ויכוין צאונת הנו' להנשיכס מן ז"ל הנק' אונת
 אל נוקציה ואז יהיה כלו זרע אונת: **אמר** שמואל כך
 לשון מורי ז"ל שהנה החקוי' הנו' נחמס הרב הגדול זלה"ה
 לאדם א' לפני מורי ז"ל ולזהו על כל הנו' ואח"כ כתן לו
 כוכה אחרת עזומה להוליא העיפות ההם (כ"ל של"ל ען
 הקליפ' ולהכניס) צקוד' כאשר כצאר צע"ה וז"ל אח"כ
 אחר מורי ז"ל לאיש הנו' כי כצר נשלים לתקן ענין עין הקרי
 אונס נשאר עדיין השעי כילולות של נשנוה של קרי אשר
 היה לריך לתקנס ולהקירם מתוך הקליפות ולהחזירם אל
 הקדושה (') **דעה** ענין מקפר ה' ית' צקמוך כי שם
 מקוס (חכוהו,') ואל"ש כשצאוור מנוור יושצ
 צקתר עליון צעת שכיצת הלילה כצוצאר אללניו שיכוין
 צשלשה צמות של אלי"ך ל"א יג"ש כוכ' זחא כי ס"ת שלשה
 הם **שכא** והאוחיות הקדושות להם הם **יגל** שש של מ"ב
 ככודע ויכון כי שם **יגל פוק** הוא ציקוד ויכוין להעלות
 עם שם הזה את הש"ך (כילולין הידוע' שהם כמנין
 נער שהם קוד הדיני' ועס הכללות הם שכ"א ויכוין להעלות
 עונה כילולות הקרי ג"כ והכל הוא ע"י שם יג"ל הנו' להעלות
 ציקוד העליון ואז היקוד ישפיע' צמולכות ויחזרו להתתקן
 עתה ולהיות צקוד זכר ונקצה עה שלא היו ומחלה אלא
 צקוד זכר לצד צלתי נקצה אח"כ יכוין צאוחיות הכשארות
 שה' אל"ל מן אליך וי' מן יגש והם צג' מ"ה ותכוין צזה למ"ה
 אוחיות שיש צשם אה"ה דיו"ן צששעו וצעלוי וצמלוי העלוי
 אח"כ יכוין צצ"ת של אליך לא יגש שהם ג"כ אל"ל והוא ז"א
 אוחיות שיש צאשה"ה דלפ"ן ע"ד הנו' ותכוין להעלות כל
 הנו' צכח שני אלו האה"ה הנו' שהם ע"ה אוחיות ומ"ה
 אוחיות (') **דעה** הוא מיוקד ע"ס דרוס זוג חיד' וגרון
 ע"ס אה"ה אשר אה"ה כה תאמר אה"ה כי צ' אה"ה דיו"ן
 ואלפ"ן ה"ס מ"ב כי קמ"ה וקמ"ג יש צזה מ"ה ומ"ה שה"ס
 מ"ב שולוי ונלוי הוא כ"ו ונשאל"כ צק"ה כ"ה והוא מקוס
 עיצור דז"א יעוין שם צאורך צע"ה ש' יו' פ"ג מ"ש הולדת
 אור"ה וז"ל (') **אמר** שמואל כלע"ד ג"כ ללך השני מ"ה
 הנו' עם צ' הכוללים שלהם ויחזרו להיות פ"ד פעם אחרת
 להורות כי כל התקון הוא ע"י מ"ב זוגים כפולים שהם
 פ"ד ככלע"ד **אח"כ צלילם** האחרת אל"ל מורי זלה"ה שצבר
 כקת' לקויע' הכונה ההיא מ"ב כלולות מתוך הקליפות ונחקרו
 ולא נשאר אלא ע"ה כלולות לצד אונס אלו הע"ה כלולות
 לריך טוכה גדול להקירם מתוך הקליפות והעעם הוא לפי
 שהם צמי' נשמה לנשמה ונשמה ורוח וכפש של כל הנלול'
 של הנשמות שהם כולם שילאו מננו ע"י הקרי והם צמי' ג'
 שמות הו"ה שהם צג' ע"ה כמנין ונל"ה לפי שהם צמי' הנו'
 (') **ב' שהתי' הח' נולר חקד כחצ הרב שם צימוד של כ"ח**
 שיש צו הו"ה צמי' יוד"ן סד' יוד"ן שצו הם כשמה
 לנשמה וכו' שהוא צמי' אור ודוק ויודע דתי' הם' הוא כלל
 י"ב תי' דיק' ועאו הוי י"ג והם כנגד י"ב אוחיות של הו"ה וית'
 פשוטות וכללותם כמזואר צכ"ע צצואור האזן (') **א' ש'**
 ומאורי כשצ"י ז"ל ד' וז"ל ע"ה ע"ה יודיע דאצא אמיד צמול
 העליון ואצא הוא כנגד נשמי' לנשמה שהוא חים וכשנחלק
 ה'.

לז'ן שהם קוד הקליפות הנק' לז'ן וזכ'ל והכוין כי העלה הנז' היה כובל ענה והפחדו אלו הנשמות הנקשרים צל'ן הטוונאה והיו עלה כובל משם זה זכח שם הו"ה דמלוי יודי'ן שהוא צג' ע"ב ועם עשרה אותיותיו הם צג'י"פ"צ (ד'ע"ה) כידוע שצמי' הקטנה לריכה כח גדול לתקנות כמו עיצור ח' שהוא ע"י א"ה ונשח"כ צעצור צ' שהוא ע"י אור"ח"י)

מכיון נז'ל וגם הוא צ' פעמים אל"י אל"י שציארכו לעיל צאותיות אל"ך לא יגש וע"י זה יהיו עלה כובל אח"כ חכוין אל אותיות הנקשרים והם רב מן ורצנה ויו"י מן ויו"י"ך שהם צג'י"זוק"ר וחכוין למצד צקדושה ולהצ'י' שם וחכוין שעתה ונחמילים להיו' צקדושה צצמי' צוק"ר ואח"כ יחוקכו צצמי' עכ"צים גמורים כמו שנבאר והיותם צוקר הוא ע"י ה' הו"ו"ת דמקדים וה' הו"ו"ת דגבורות אשר צדעת

(ד'ע"ה) כי הנלוות עלמם הם וצמי' הדעת כנודע"י) שהם צג'י' ר"ס ועם צ' הכוללים הרי צק"ר אח"כ חכוין כי ר"ח של עלה כובל צוקר הם עכ"צ ועם ר"ח של יפול מלדך הם י'ס הרי עכצ"ים וחכוין שעתה יהיו צקדושה צצמי' עכצ"י גמורים וזהו ע"י צ' שנות של אל"ה"ם שהם צג'י' עכצ"ים

(א"ה"פ' הדברים כנו"ש צע"ח ש' לח' פ"ד ח"ז) ונשארנו רז"ל שקהה עכצ"ים ונחנה לו ופי' הענין כי הנכה העקצ"ים של לאה הנכנסים צכחר רחל הם צמי' עכצ"ים גי' עקצ צקוד עקצ ענוה והיינו שצעצ"ים הם דיכין שצעקצ"ים האלו וכודע שאין החילוכים ניזונים אלא ונפסולת היין מן השנורים שבו שהם שיוכי הדין הקדוש והנה זה השפע שיוקם החילוכים הוא דין קשה והוא יין עבור מלא שמרים והוא צלוע חוד העקצ"ים של לאה דמיון היין הצלוע חוד העכצ"ים וכו' והצע וראה כי עכצ"ים גי' עקצ לכן אין נדרכות העכצ"ים אלא צעקצ"ים ועכצ"ים הם לשון רבים שהם צ' עקצ"ים הנז' אשר כל אחד מהם נקרא חלקים להיותם דכין כ"ל' והנה צ' רגלים הם צ' שנות חלקי"ם והם צג'י' עק"צ כי אל"ה"ם שהוא שורש הדין צצמי' עכצ"ים ונחוכו נחתי היין המותבל צחוכו וכו' עכ"ל ועיין צ' הפסקים פ' צלק כילד הוא היניקה שיוקם החילוכים ועקצ"ים הנז' ועיין עוד

שם פ' וילא צפסוק וחגנוצ רחל את המרפס שהם העקצ"ים הנז' ועש"ב ח"כ ק' ח"ך כחצ כאן וחכוין שעתה יהיו צקדושה צצמי' עכצ"ים גמורים וזהו ע"י צ' שנות אל"ה"ם שהם צג'י' עכצ"ים ע"כ וכל הכ"ל ונשמע צהדים שעדיין יש לחילוכים אחיזה יעוין צמקוונות הכ"ל ואפשר שיוצן צמ"ש שם צצ"י הפסקים פ' חולדות אפ' עקצ אשר שונע לצרחה צקולי מלת עקצ הם צ' שנות חלקים שהם צג'י' עק"צ גם הם צג'י' עכצ"ים והענין כמ"ש צזוהר דהרין עיינן אית צהון חרין דמועת ואינון כוחות הדין ועכניכס הוא שא"י עילאה נקראת חלקים חיים צלשון רבים למוח על צ' צמי' חלקים ש"ש וצב"ה שנה וכו' וכו"י דא"י ונחצ"שים הוך ז"ח צקוד ונחין ונחם נמשך אל שתי עינים דז"ח והנה חלו בעינים של ז"ח הם נקראים עכצ"ים שנהוכס היין שהם צ' דמועין ע"י כחות הדין ונמלא כי הנכה"י דח"ה"ם נק' עק"צ והם צ' שנות חלקים והחרין עיינן דז"ח הם נקראים עכצ"ים שנהוכס היין והדינים וגם הם צ' שנות חללים וז"ס העכצ"ים הנדרכים ע"י העקצ והיין צ' ויולא מהם והנה לצרחה הוא חקד שהוא הקסמי' הא' שלמועה מן צמי' הראש דז"ח אשר שבו העכצ"ים הנז' ולהיות חקד הוא מנחק העכצ"ים הכ"ז ונעשית העכצ"ים מנחקים ומצ"שלים ומצ"ס הדמועין ע"י שהם היין שנהוכס וכו' עכ"ל זהו שכתב כאן ע"י צ' שנות חלקי"ם וכו' פ"י ע"י המסד וע"י וכו' צשנות חלקי"ם דל"י שאין

הג' הו"ו"ת וכללותם שהוא י"ג לד' צמי' שהם כ"ל ונר"ן הוי הג' הו"ו"ת לנר"ן וכללותם לנשמו דנשמו' וכיון דכאן לא עסיק אלא צמשנות הג' הו"ו"ת שהם ע"ח לא חש להזכיר לו הכללו' ולכן צמי' זה שהעלה נשמו' לנשמו"ה עדיין הג' הו"ו"ת שהם ע"ח צמקוונם וכהן לו יחוד אחר של המפיל חצלי כדי להכניעם וחולי יועיל ולא הועיל עד שכהן לו יחוד אחר אף כאן כהן לו סיצור הו"ו"ת והה"ה וכבצור שיועיל להעלות כלם ולא הועיל אלא להעלו' נשמו' לנשמוה י"ח ס"ע) כמבואר אצלנו לעיל צימוד של שם שד"י וע"ש (ד'ע"ה) הלשון הזה לכאור' ק' ההצנה ועלמנו וגם עם הלשון הנז' אחריו שאלם הכר"ן הם הע"ח כי לולות ונה הנה צמי' קטנה לנשמוה ועוד דצמקוונן קאע' ע"י זווג הו"ו"ת אלה"ה יכניע הקלי' המעכבים הע"ח הנז' ואח"ך חו"ל נקחלקם נשמה לנשמה ועדיין נר"ן שהם ע"ח ועוד כעת לא ידענו ל' שכתב מה צמי' חזל לח"ל מונרת הענין מחלצ הנשמות המלצ"י לנחלצ הקסמי' בזה צשנה וכבר ידעת מחלצ צדקוה ח"ק כי המים וקפח לנר"ן שלשה לפיכך יש מ"ש צדקוה ח"ק כי המים וקפח לנר"ן שלשה לפיכך יש צה ג' צמי' שחלקה כנגדם אצל היחידה עם היות שהיא שורש כלם היא צמי' ח' שלכך נק' יחידה ואעפ"י שפעם אחרת קאע' דחלקת אף דא לא חצרה ונ"ע יחידה היא לרוב זכותה וצרכה והשחל כיון דנר"ן הם ג' הו"ו"ת ג"כ צהכרה שהנשמה דנשמה ש"היא המים יש צה ג' הו"ו"ת שהרי נחלקת לנר"ן והו"ו"ת השחל צ"פ נר"ן אצל היחידה יש צה שרשם והם י"צ אותיות צצג' הו"ו"ת ולפיכך צהמילה תי הי"צ ולכן נקט לשו"י צ' אותיות ואח"ך ע"ח כי לולו' דג' הו"ו"ת דמיה ואח"ך ג' הו"ו"ת של הנר"ן עלמם וע"ש: כמבואר אל"י לעיל צימוד של שם שד"י חו"ע חני ח' שד"י ע"ס והוא צדקושי הכנת הפס' הכז' לרוש צ' ע"פ ואחר עורי נקפו זאה שהוא שורש לזה צהכחה הא"ח צו"ח' ע"ח וכן צהכחה וח"י צה"א שהוא צמי' הכז' כאן שהוא וקור ושורש ועוד כהצ שם על שהוא צמי' אור מים קייע וכבר מבואר הוא צימודי ר"ח ע"ש שד"י כז' וצזה אפשר שלזה כהצ כאן על שם שד"י אצל לריך ה' קופרים צלשנו שכוונתו היא כמ"ש ו) (א"ה"ל) ע"ד כלאה צמ"ש הרב הממחר ז"ל שיש שני מני נר"ן כנ"ן פנימי ונר"ן חקופים וכמו שצמי' רצנו לעיל צדקוה לשון צענין הכרת הפלרוף ח"ל והנה כוונה שיש צאלס נר"ן פנימיים צחוכו כן יש נר"ן חקופים וצחוף וגם להם יש צמי' כ"צ אותיות וכו' ועיין דצ"ש ד' ס"ג ע"ב ענה שהקשה יעש"ב)

וא"ל שיקוין צעת השכיבה כשאומר פ' חלף ורצב' ויעיניך יכוין צג' תיבות אלו כונה זו והוא כי ר"ת של ג' תיבות אלו הם ע"ז והם כנגד שם יהו"ה אלה"ה והכוין למצדס ולזווגם וע"י זיוג זה הוכל להכניע הקליפות הנועכבים אל הנלוות הפ"ח הנז' ולהעלותם משם אח"כ צמ"ת של ג' תיבות הנז' שהם צג'י' ק"ה והם ז' פעמים י"ה שיש צשני שנות אלו צזה האופן כי צהו"ת יש צה ג' פעמים י"ה צארופן זה כי צ' אותיות נחשוכות הם י"ה ואח"כ הו"ו"ד צמולאה הרי י"ה שני והי"צ צמולאה הרי י"ה ג' וצשם אלה"ם ג"כ יש ד' פעמים י"ה צזה האופן ה"י ח' צמולאה וה"י שנים צמולאה הרי צ' פעמים י"ה גם אה חמצר י' של אלה"ה עם היראשונה הרי י"ה ותחזו' לצרחה עם ה' אחרונה יהיו צ' פעמים י"ה אחרי הרי ד' פעמים י"ה צהה"ה וג' פעמי"ה צהו"ה הרי ז' פעמי"ה שהם ק"ה ואח"כ צשם הו"ו"ה אין הו"ו"ד שנה יכולה להתחצר רק עם ה"ח צלצד ולא עם ה' השכים כי יש אות' ומפסיק צינחיס אח"כ חכוין כי ז"פ י"ה אלו הם צג'י' ע"ל"ה וגם חכוין צאותיות הקודמות אל הק"ת שהם

הדין כיוון אלא ע"י שורפו וע"י זיווג או"ה כנ"ל כנכעים
הקלי' וכוונתם הענבים וכוונתם הדנועין שהם היין
שבתוכם לזול צלי שורים ע"י שהושך וזיווג או"ה ע"י
וקס"ח להמתיק את החל ואת הרין לנועין כנ"ל לקוין ציחוד
ק"ו צבוכת פוחת את ידך ועיין בהקדמות הקידור צבוכת
פחה את ידך עיין לעיל דרוש ג' ונו"ש טז)

אח"כ

אמר לי וורי ז"ל כי ע"י זאת הכוכה הנו כפתק'
צמי' נשונה לנשונה פהם ותיך הקליפה ועדיין
נשארו נשונה וכוונתם פהם צמי' ג' הוי"ת שהם צמי' ע"ה
וא"ל סיכוי צעת השיבה צבוכת הופיל חבלי שיכה צאופן
זה חמלה יכוין צמי' הוי"ת שהם צמי' ג' ונז"ל כתיב ע"ה ולרד
לחצמם ולשגמם יחד שלשתם ויכוין צמי' יוד"ן שזהם שהם
ל' של הופיל והג' ההי"ן הם י"ה של הופיל והג' ווי"ן שהם
י"ה צמי' הם צ' אהיות ונ"פ של הופיל כי ונ"ל צ"ח צ"ט
היא י' והפ' הוא קיד ח' פעמים י' שהם שוויים הרי י"ה
צמתי אהיות נ"פ ולפ' שיעקר אלו הם ג' ווי"ן וקיד הו"ה
היא פ' צ"ח צ"ט לכן קוד ג' ווי"ן אלו הם נשונים צ"ט של
הופיל והג' ההי"ן אחרונות הם ג"כ י"ה הנו" של הופיל
אח"כ יכוין לנזלות ג' הוי"ת הנו" (דע"ה) פי' שחזון
להורידם אל הנו" כי צבוכת זו היא צביכה וע"ד צוכת
והנונה על עשתי כו"ש צבוקד ונה שצאו צמי' עק"ו
אחר שצאו פשיעו ונה גם לכחודת חין צמי' כר"ן חבל
הוא ונעלת הניל"ל כידוע לרד לעורר שהם העליון ג'
כישן דל"ח צמי' ג' ויהי"ת ששיעור ואח"כ צמי' ונלוייהם
עק"ו כוונתו ציור לזכ"ב צמי' צ"ח צ"ט צמי' ונלוייהם
ע"ה צד"ה) א"ה ק"ט צ"ח צ"ט הוי"ת שבו הם צקוד
ויילוי ונ"ל פשיעו ועוד שהם ונזקדות וכו"ש ע"ה
ח"ל גם כלל זה יהיה צידך שכל צמי' הנשונה הוא הוי"ת
דיוד"ן חונם הספרט שיש צמי' הוי"ת האלו דיוד"ן הוא
צענין הנקדוה והענין הוא כי גם כלל זה יהיה צידך צמי' צ"ח
כל הוי"ת שבו הם צקוד ויילויין וגם צקוד נקדוה כי כולם
ונלחים ויטוק' וכו' יע"צ ועיין צבוכת שלום ד' ס ע"ה

שהענינים הם שם יהו"ה והנפעמים הם שם אלכ"י והנה
עה לרד להוריד ע"ה אלו לנועה אלל הנונכות ולהוריד
וקס ד סס יהו"ה אל סס אלכ"י וכודע הוא כי אלכ"י צמולאו
הוא חרע"ל שהוא הרגום של שער והכוין כי עתה ירדו
ע"ה אלו אל השערים לנועה והוא קוד פ' אז ירדו לשכני'
עס ה' וכוין צפ' אז לחם שערי' כי ע"ה הנו" הם צג'
לחם והם ירדו עתה לנועה אל השערי' ותחלה חכוין צג'
שוות אלכ"י אלכ"י אלכ"י והם צג' קל"ה והם צמי' נקודת
לין שבנונכות שהוא היקוד צנה וחכוין להנשיב' שם ח"ס
קלה השוויים א"ה עיין ש' הפקוקים צמי' ויתן לך האלהי"ם
ונטל השוויים שפ' א"ה חמר ח"ל והענין כי ה"פ יה"ך שהם
ה"פ ע"ל הם צג' קל"ה יורדים וון ראש הבינה ע"י אשר
הוא אהי"ה צג' יה"ו ויורדים עד צמי' תחתינה צנה ושם
נקרא קלה השוויים לפי ששם נמשך לראש ז"ל הנקרא
שוויים וצבורם שם נק' קלה השוויים עליון עוד יש קלה
השוויים התחתון והוא אלכ"י ג' ק"ה עם האחרים של ונ"ה
העולה ק"ל הרי קלה וכו' שהיא הצמי' שזוקה חנוק' ונז"ל
וכן שווי"כ(ל) השוויים צמי' ש"ה שהם ג' ונלויים של אהי"ה
דיוד"ן ואלפ"ן וההי"ן וג' כללותם ואלו הם צמי' מוחם
שבנונכות שבקלה התחתון שלה שהוא היקוד צנה כי ג'
אהי"ה עלום דיוד"ן ואלפ"ן וההי"ן הם צמי' מוחם
(דע"ה) כבר ידעת ונדרו' הו"ר ודושי אטצ"ח צענין
צנין פל' הנוקצא והכוון מדרשו יו"ה וכו"ר כי

עבור
לדף
כ' ע"ב

יקודה ג' אהי"ה התכ"ה ונלכותה ונלוייהם וצדקו אטצ"ח
חיכו כי יקידה ונקוד' יקודה ותפארתה חבל ונכותה ונ'
אהי"ה הנו" חבל לכשתקדקק היעצ הוא כי יקודה ונקוד'
הנו" חבל השותם שהוא ג' אהי"ה הוא נוסף על יקודה
לשמירה דמיון החזונו' לבל יתכרך היין חבל ונכותה
עיקר צביכה ונלבושי א"י שזוא הג' אהי"ה הסכ"ה חבל
מוחס ונכותה הוא ונלוייהם שג' ונשכ"ה תורה ח"ל ונ'
ששלחו לנו ונהם חוצ"צ צמי' לנוען שונו דצ"ח לנוען
שויו עתה יכוין להנשי' כללות דכללו' השוויים גבו' למל'
ונל' דרחל הנק' שם ויכוין להנשיך ונלבושי נהי' דל"ה הארחת
ג' שוות אהי"ה דיוד"ן ואלפ"ן וההי"ן להוליא ונאחרתם
ג"ס ולהוליא עוד ז"ס למל' ונל' דרחל עכ"ל ותתנו הג' אהי"ה
הכ"ה וצנה צל חבל על כוון' כי וכל הנו' כוונתם שהאחי"ם
הנו" יש צהם ג' צמי' החלה צמי' עיקריות המוחם הם צקוד
שלה לצמי' השוויים חבל היקוד צמי' צפע"ן כנו' ואחר כך
הארחת המוחם לצנין ונ"ל ונוש' ואח"כ ונ"ל המוחם הוא מוחם
הנו" שלה כנו' צהור' ועתה ע"פ ונ"ש ציור דצניו יהיה כי
אנו מכניסים הע"ה הנילו' למוחס הנו' ונשנויים שם על
אשר יתוקנו כנו' כי עלולים הם והשתא הוא קלה השוויים
הפך וון הנוצן והוא קלה השוויים קלה העליון של השוויים
כי השוויים הוא מוחם דמוחם שהוא ונ"ה הג' אהי"ה והקלה
הנו' הוא היקוד חבל השוויים הוא מוחם הנו" מוחם חצ'
הנוסכה והכוכה הכא צמותה הפנימי ח"ס להסתר ונחרון
וכו' ע"י לך זה צקוד צקשו לך קה שהוא יקוד דנו" ולזה
כהי' תנה על השוויים כנ"ל והו' לך כללות היחוד הקדוש
הזה חבל רלוני לבאר עפ"י שמויותו דלך פתע כי הלשון
הזה ק' להולנו וחד ונה ענין ג' שונו' חדרו"ת וגם לשונו
צאומרו נקו' ליון שצו"ל ש"ח וון השם הוא זה שהיל"ל יקוד
וגם הוול' צו"ן חבל הענין עם ונה שידעת כי כל צמי' פ' הוא
שם כולל כו"ש צע"ה וכן א"י דרוש אטצ"ח דכל ספ'
לשכנה ונ"ס לשיהו' ו"ס פלרו' ונלבושי' זל"ז צבוח וכוו'
ששלחו לנו ונהם חוצ"צ חבל פלרו' ונ"ל פלרושים ונחילין
והחזה

ה"ג

ד"ה ועל ונה שחל כה"ל וכו' ודוק) צע"ה
צקיד הזה עלמו יכוין כי הג' יוד"ן הם ל' של חבלי והג'
ווי"ן הם י"ח של חבלי והג' דלחין הם י"צ של חבלי אח"כ צג'
אחריות ה"ה ה"ה וכוין כי הג' ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה של סיכ'
והג' אחריות י"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה של סיכה שז' צ' צ"ח
צ"ט ואחר' של סיכה היא צ"ח צ"ט צ"ט ע"ה י"ה ונש' י' של
שיכה הסיכ"ה ח"ך ש"ש אחריותו' ונ"ל חכוין כי הם
צג' ונ"ח והוא חצור שם הוי"ת והא"ה ועם כללות אחריותם
צולת ע"ל צמי' זה כי ע"ל על ונחלפת צ"ח צ"ט צ"ט
והרי ע"ל צג' צ"ח ח"ך ע"ל צמי' הוא י' ועם ל"ז הרי ונ"ח
עם הכללות אחר' ג' לירופי ה"ה ה"ה אחרונות והם צג'
ל"ו והוא ע"כ וון עיניו צ"ח צ"ט צ"ט הם ז"ע וצ' יוד"ן של עיני
הרי ל"ו צם חכוין כי עיני צמי' ק"ו כוונת ויילוי של אהי"ה
דיוד"ן ונלוייהם שלא יכוין צבוכת ע"ל זה חם הוא ליל ר"ח
(דע"ה) כי צבוכת זו להשפיע צה ג' הווחין של חלקה
שהם ג' הוי"ת הנו" על ידו וכן ג"כ צבוכת

והכוונה על עשפי הכחוד חמ"ז שהכוכה היא נשפעת על
ידו ור"ח חינו כן כי היא שלא ע"י כידוע שהרי וננסו כתי'
כי היא נק' דכורא דוק ונאחר שצאו צקוד חיל ופיל' לא ראי'
זה כדאי זה וגם צקו' י"ק וורה על החלישות ו) אח"כ
צבילה האחרת אל"כ כי להיות שאלו הע"ה נינונות הם
ונושרים ונאל בקליפיה שהיה לרד הקון ועינה גדול
להוליאם ונש' וזהו שצבילה ההיא צעת השיבה יכוין צג'
חיבות האלו והם ותנונה על עשפי צאופן זה כי כידוע

והחזה ע"ס רגליו כענין כונח הנקי' ציינו"ח וכוננו' כל זה
לנקי' וכבר ידעת ונדושי שנות הפירות דכל פ' ונב'כלים
פניו ומונלי וחילון דפרלו' הנו' דנוק' הוא ג' שנו' הדכ"י
לצל החילוק בצנייהם שהפניו הדכ"י ונח' וההנלעי הדכ"י
פשוט והחילון רצוב הפשוט הנלד הבזה כהם כלם הדכ"י
ולזה קח' הכח הכוין צג' הדכ"י וכי כבר ידעת שכל פ' פ'
וקפ' וני"ס כלולה וני"ס קו"ח כל הדרכים האלו שהם הנב'כלים
צכל כפי' והכח צחיה כפי' וני"ס אנו וכוונתם הוא ציקוד
נקוד' ליון בצוול ר"ל יקוד דפ' הוול' דנוק' נק' קלה השוים
כנו"ל דכל שיעיר פח' הוול' דנוק' לצנה ונהרת הב' הסי' ה
ויקרא הוהם על זה עם היות שהוהוה הוא היושבה לצל
צנייה ג' הסי' ה' וקח' ופרש וחזיל וכו' המוחם ונכנהו
אשר הנה וכו' לזה לומר וגם הנו' צוין' וכו' ר"ל ענה נחזור
לעניינינו וגם הנו"ל דהיינו פ' הוול' דנוק' כהוה אשר צנייה
ע"י ג' הסי' נק' הוה"ם עם היות שהוהוה שלה הוא
ונלוייהו ועתה ויוצן לח"ך ג' הדכ"י עם ונ"ש שכל כלי כולל
ווג' כלים וכיון שהנלי הפנני הוא הדכ"י ונלל אנו וכוונתם
להמשיכם לג' כלים הפניניים דג' כלים הנו' וני"ס וחכוין
להקתח פ' שהוא פכטא דקרא לך דק מדלוק להסתחך
צו לנטען תמיה ונחונן לה' וכובר ידעת כי עיקר המיות
הוא הליקוד צמח' הכונה צקוד והמכונה תמיה וזהו לנטען
תמיה ולפיכך הליקוד עולה רכ"צ' כוונין רנו"ח איצרי הוול'
עם צ' ליריט וצ' דלחות שהקטר צהובם והמיה והם עלוים
רנ"ס הלשה עם הלירים והדלחות :

20.8 יראתי

לצאר היחוד הקדוש הזה עם ונ"ש הוא צש'
נחמני רעצ"י ז"ל צפ' וארל כו"ש הוא זלה"ה
וכחז שם כי ל"ע כאן והוא כי שם אצניח"ץ צמח' גצ'
שהוא שם ונ"צ לפי שהענין הזה הוא צמח' אמוריים וכאן
כתב להפך צאוונרו עם היותו ונ"צ' הוא חקד' ואוונר ח"י
שצזה אין קו' וית' צכלל דצרינו ח"כ חין הלי"ע וון דצרינו
זלה"ה והדצרים מוכרחים והענין שכהז שם שענין זה
מיוקד על צמח' חרין כהפין דח"א שה"ס צ' עיערין דז"א
והוא מיוקד עלמא קדנאה כנו' צלדרין' שה"ס חלף עלנין
דציה הכולל צ' עלמין' כ"ץ ול"ה היוולאים ונתי' קדנאה
דדיק' והוא אל שד"י ונלל ג' חלף היוולל ונצלע ונלך הא'
ונו"ו דנחה הכולל חו"ג שהם יוצצ ומשס ולרין' המעיין
לעמוד על ונהכונהו של הדרוש והוא כי הוא כולל דרושי'
דצים והענין אשר ההשקפה כי דרו' זה ודרו' הזכירה הנו'
לקמן כלס אחד וקושרים על גצ' עי"ו צוילד"ה, (איה)
עיין צזה צאוונך צקונערים הנו' הפסדי דוד קי"ס מחור' 6
(וקי"ט) שנהלצנת צמו"ס דח"א שנושבים ונדעת וני"ס
הנו' קוד' חו"ג לחו"א שהם צ"ה דיודין' ודההיין' צבהכחה
ג' ה"ק לצצא וכן לחי' אלח לצצא קודם היודיין' לההיין'
ולהפך לחי' שהם ונלנישים לצ' כהפין' דח"א שהם ונלנישי'
לגרו' דח"א ונצו' דעי"ו הנו' שהוא שרש הצל הוא רצוב
אלהים דההיין' גבי' חלף שנכך הב' י"ה דיודיין' וב' י"ה
דההיין' צבהכחה צג' חלף וה"ס חלף לך שלמה וו"ש ונ'
לנוערים את פרוי הוא י"ה דההיין' צבהכחה עולה ר' שהוא
גם רצוב אלהים פשוטי' שוונר ונוער י"ה דיודיין' שכן לצח'
שהוא צמח' יו"ד גניז צהוך ח"י שהיא צמח' ה"ה כווננו
למדים צמח' יודיין' הוא עולה ג"כ אלהים דיודיין' יהיה
צהוך ההיין' דגצו' דעי"ו הנו' שהם צמח' שם אלהים עם
היותו צההיין' כל הדרכים צו צכלל ואלהים ונכ"ו שהרי
כחז צזה הדרוש עלונו צפ' נשא הנ"ל זה לבונו זה העולם
כולל ג' עלונו' האלו אשר צכ"א ונהם יס צו שם אלהים

והנה הם ג' אלהים דיודיין' ועולים כ"א ש' צג"י ונ"פ ש'
הם ע' ונחוח וגם לריך שהכלול צו ג"פ אל אל אל אשר
צג"ע חלו הנ"ל אשר הם צג"י ווג"ן וכשחלנערך יחד חת"ק
ווג"ן יהיו זלף חקר ז' וכשהקח גם כללות כל שם צפ"צ"ץ
שהם ו' שויות ועוד כללות כלם יחד הם ז' שויות והרי צין
כלם הוא חלף שכולל העולם הא' או ג"כ אס חקח ז'
אוהויה שיש צשס ח"ל אלהים יהיו הכל חלף כנו' עכ"ל
הרי צהדיח שעולם זה הא' חלף עלונון ונפני ששורש גצו'
דעי"ו שהוא רצוב אלהים דההיין' אפי"ה הוא אלהים
דיודיין' גצו' כיחח צצח"ה חת"ק דג' אלהים הנו' כתב צנו"א
וכן צכנני השו"ש זלה"ה ככל קי"ח דג' אלהים דההיין'
דכ"א רל"ה עם ה' אוהויה אלהים ג' ש' ושלשחן חת"ק
ע"כ הרי צהדיח ביון שיעקר השורש רצוב אלהים דההיין'
ע"כ צהפשעוהם צג' ונקונו' צינה וז"א ונליונשס להיכלי
זכות צג"ע הוויין חוויהו שהרי האלהים דההיין' רל"ה
עולה אלהים דיודיין' ויהיה דההיין' שוונר היודיין' שהרי
היודיין' נעלם כי עיקרו ההיין' וענה נבא לצאר היחודים
הקדושים האדירים האלה עם ונה שידעת שאין הגצו'
כוונתו' אלל צשרשס וזהו שכולל צנושצנה אהציריו שהוא
ונו"ס אהגצו' דעי"ו הנו' ונלוצש צה וכל צמח' הצירורים של
כל הנתיחות נחקני' עי' וכלבן דיק' קדי' דווננו"ס נפקא
כופה את הדיכי' וכל צמח' הצירורי' עי' וע"כ נפקו ונתי'
קדנאה דדיק' הנק' אל ג' עלונון צלע ויוצצ ומשס ועולם
הא' שכוללס הנק' חלף עלונון בג' אל שדי ונלח"ס הוא
הוונותק יוכר שלזה נק' ונלרי הריסין הכגום ווגן שהוא
ג' אל הכלולים צזה העולם צמח' והוא צמח' הדעת שכולל
צ' חו"ג כי הוא צלע קודם ח"י הכולל חו"ג ולכן ח"י עי'
דעת ונו"ס הנו' ונושבים עד כהפין דח"א שה"ס צעי"רי
דעת הכולל דז"א ונושבים לכהפייס ואמוריים דז"א קודם
הנצירה וזו יהיו אמורי' זין' כוהל ח' לצ' וזהו חל"ע ופלגא
כי החלק דה"ק שהוא צ' כהף ג' ונשנש לצ' ואחר הנקי'
יהיו ח"ק שליניים וז"ל שם צפ' נשא צדקו קבטא דמיותח
כאשר הפיל ה' אלהים הרדוה על האדם הוא ז"א ונקהלקת
ונהכו ח"י עי' וזו ח"י עי' ונליר' לחישון צת עין צנו"א צצ'
הנופיל וכו' כי חישון צת עין הוא נוק' דז"א העוונד ונלחמורי
ונוחירה ח"י עי' דניך מחורי כהפוי דז"א אל נוק' ועי' אוהה
הנושכה הבר כוונתה וון ח"י אל נוק' ג"כ ונלירה צז"א
קבטא דמיותח וזנו"ש כאן קיבטא דעוקא רבא שהיא
היהא קיבטא דמיותח הנושך אל ז"א וון הצ' הנק' עוקא
רבא וכהה עולם הזה כוונשך עד שם ונחלחזו שם צאוונס
כהפייס והאמוריים דז"א וכבר ציאר לך כי כהף ג' ח"ק
וצ"פ כהף הם חלף והענין הוא כי ונצמח' הדעת שהוא זה
העולם הא' והנונך הא' הכולל צ' צמח' חו"ג הנה הוא
כוונשך חח"ך אל צ' כהפייס דחו"ג וכו' ואללו כהפייס
דח"א ונהלהדין ונמשכים צז"א צקוד היהא קיבטא דמיותח
עכ"ל הכלל העולה עם היות שיעיקרו קוד הגצו' הכי כוונק
ונק' אל וע"כ צלילה שה"ס שהוא ההרדוה כנו' הנחמו
ונצנרי' הכ"מ בג' ונז"ל צמח' חלף הנו' שרדנו גצו'
דעי"ו רצוב אלהים דההיין' הננושבים לכהפין דז"א עד נה"י
שלים הנק' לצחות ח"ק רכר ח' כי ה"כ אמוריים דלאלהים
הנו' כוהל ח' ונשנש לצ' וההי' הוא עי' הגצו' עלונו וה"ס
אצניהיין' צצח"ה ונ"צ גצו' והוא הרכד אל כידוע שנונהקו
ז"ו דנחה הכוונת' צנו"צ הנו' כוונפירכס צדושי עו' הנקודי'
וכיון שגצו' הנו' שהיא צמח' אמורי' דאלהים הנו' שלכך
צמח' ההיין' שוונר היו דיין' כנ"ל צאוונך וצדושי' הנו' צאוונך
לכך

לכך י"ג יאורין שהם צמי' אלהים דיודי'ן שמילואו י"ג אותיות
 ליעתי הקלושה ניהנו באונלע האלף שכן ל"ל ועשם הפלגא
 ולא צ' א' של האלף וא' של הי"ג הוא ואלא ון את ונינו
 וניהור שזה פלגא וזה פלגא והנה כחז שס צפ' כשא הכ"ל
 כי עולם זה הא' הוא יותר נמתק והוא קרוב לתי' הא'
 דדיק' והוא ח"ל שד"י שג' אלף והנה שד"י ואלא צרצונו
 עולה אלף והתקטט' ובהלטרף עונו שס אל שהוא תי' הא'
 דדיק' יהו צ' אלפים צקוד ועושה מקד לאלפים כי לבא'
 אחושה כי צמי' של זי"ן צ' הם אלף ח"ק לז"א צקוד עץ
 חיים וההלך ח"ק כו"ש שס ות"ק לטוק' אלבל הוא צמי' הנז'
 ואל תחוה ע"ז כי כל צמי' חסדי' או גבו' שצעולם הם
 כלולים ונצ' כוופוסם לצקי נוולא ווכל הנז' כי עיקר התיקון
 הזה הוא ע"י גבו' דע"י שהיא אלהים דהה"ן שג' אלף
 שמונו וחוקו ותי' ענוה קדושה' אלף ואלרי הריסין הכנוחה
 ע"י אל תי' א' דדיק' דונו"ס ככ"ל לכך הע"ה נילולי' שג'
 ונז"א שכללותו צמי' הדעת כידוע שהיכל' הס מצמי' הדעת
 עלונו שהם קדושים וועולים ואלד יהו תיקוס ע"י האלף
 וי"ג יאורין האדירים הקדושים שהם צמי' הדעת הבייל כנז'
 וכעת הלאו ונותיחם לכך עד שנגוורת ואלאכה הנכס' כידוע
 ואלו נגמרים גמור תיקוס' (') (א) ראיתי לה"ל ש'האר"ך
 והרמי צ' כידו הכחשה צרוך שחלק ומחמהו לירחי ויטן
 שאין אני יכול לעיוד על כל דצרי הכיני וועתיק לשון הע"ה
 ועיין חמילת שער וי"ד ווי"ן פי' י"א אות י"ג ובשער
 הכללים בצללים שעשה ויהרמ"ז ז"ל צוקותו ס' ע"ו ווינו
 יובן כל דצרי רציו זלה"ה וז"ל שס ציקוד לטוקציה דז"א
 יש ג' וילוי אהי"ה דיודי'ן ההי"ן אלפ"ן ג' מוחס כי הם
 מוחס העול' ציקוד שזה יכוסכים וצניה אימא ע'ו והיקוד
 עלמו לטוקציה הוא ג' שנות אלכ"ו והס צמי' נקודת ליון יקוד
 שזה מוחס העול' הוא ציקוד ושס נזכר נקודתן וצחוק
 המוחס הזה שס צ"ן דההי"ן והס הו"ן (הכוחז זהו שחז
 רציו פה חמילת חכוין צג' שנות הוי"ה שהס צג' לחס
 וכו' פ' שחכוין וכנז' לעיל וז"ל ולהרירס נוסוד שס הוי"ה
 אל שס אלכ"ו וכו' ועיין ציקוד צכוכת ק"ש שעל הוי"ה
 כו"ש פ' שחכוין להנשי' הע"ה נילולין צג' שנות
 אלכ"ו שציקוד לטוק' והס צג' קל"ה ושס ציקוד לטוק' שג'
 וילוי אהי"ה והס צג' של"ה שהס צג' שנים ועשה צג'
 שנות אלכ"ו שיש ציקוד העול' שג' קל"ה ועוד יש שס ג'
 וילוי אהי"ה שג' שנים נעשה עתה היקוד דוול' קל"ה
 השנים ומזר ופיר' שאילו המילויס הם מוחס של העול' ר"ל
 עול' דוול' אלבל היקוד שזה הוא ג' אהי"ס שג' תנ"ה והס
 המוחס של היקוד אלבל המוחס של העול' הוא ג' וילוי הנז'
 וצחוק מוחס זה של העול' יש שס צ"ן שהוא הוי"ן) **גס**
 יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ו צוולואס והס ג' פ' הרע"א
 ג' צ' אלפ"י י"ג יאורי' הנז' צפ' ואלרא ונדוע כי כה"י נק' שערס
 ותרע"א הרגוס שער ועיכס כי צנ"ה דז"א יש צ' אחוריים
 והס הצ' כלים חילויס כי נק' לצלות והס מחוצרים צנ"ה
 של הנוק' אח' צח"ו וצ' אחוריים יש צהס צ' לצלות צו וזה
 ואוח א' שצחלע לצלות נחמלקת לצ' ווי"ן הרי הם צ'
 אלפ"ן נוולא כוחל א' ונפסק צין צ' אחוריים לו ולה והס
 צ' לצלות שהס הל"ע וכוחל א' ונפסק ציניהם והס הל"ע
 ופלגא ויכין והל"ע ופלגא ויכין ויכין והכוהל הוא צמי' ו' של
 לצלות הנחלקת לצ' ככ"ל והוא כוחל א' לצדו הרי הם אלף
 חסר מד ועוד יש י"ג יאורים אחרים צהובס שהס הראשים
 והששים של אלף וי"ג יאורים שהס צח"ו של ז"א וצמי'
 נ"ה וכן אלף וי"ג יאורים צח"ו שהס צבלי' הצ' הרי
 הם צ' אלפים וכו' אונס אין אנו מונים רק הי"ג לצדן

שהס השמים והרי הם צ' אלפים וי"ג יאורים שהס צ'
 אחוריים דנ"ה שלו וצ' אחוריים דנ"ה שלה ומחוצרים יחד
 צהיותם צח"ו ואלו כולם נק' דינין וכל אלו ניהנין לנ"ה
 של הנוק' צעת הנקירה והס ג' שנות אלכ"ו צוולואס והנה
 כל אלו האחוריים הם גבוות שהס שס ו"צ דלצגית'ן
 נוולא כי צ' אלפ"י ח"ן צ' אחוריים המילויס דזי"ן צנ"ה
 וצ' אחוריים צח"ו חונועיים והרי אלנד' אלפ"י ח"ן הס ג' צ'
 אלפים י"ג והענין כי שס זה הוא חקד שצגצורה כנדוע
 והוא כוושך צכולס ונוהפשט צאלו אחוריים צקוד ויעשה
 חקד נאלפים וחוויות ג"י שצחלע שס זה הוא י"ג יאורים
 הכ"ל שיש צחלע כל א' וא' וכל הקל' נאחזים צאלו
 האחוריים עכ"ל וצזה דצרי רציו ויוראים אלל דכאן כהז
 ולח"ך חכוין לנולוס צוולויסם והס ג"פ הרע"א דונוע
 דקאי על ג' אלכ"ו הפשוטים שיש ציקוד לנולוס אהס ושס
 צע"ה וצוחר שהס צנ"ה שס הם צוולוי' ואש"י שחז
 שס צע"ה גס יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ו צוולואס והס
 ג' פענויס הרע"א וי"ו הוא צכל הכה"י לא ציקוד לצדו
 וכאן קאי על ג' שנות הפשיטים דלכ"ו שיש ציקוד ע"ז
 קאוור לח"ך חכוין לנולוסם גס וי"ש הנהצר לקיין להרץ
 הקו' שהקשה צס' ונאווי רצב"י זלה"ה פ' ואלרא וכו' כנר
 הרצה כחן צע"ה הוא צעלמו צחוורו והנה כל אלו אחוריים
 הם גבו' שהס שס ו"צ דלצגית'ן וכו' והענין כי שס זה
 הוא חקד שצגצורה וכו' וצזה כהצח"ו כל דצרי רציו ועיין
 צס' וצזה השערים דפ"ח ע"א כחז שסס אלפ"י ח"ן הוא
 חקד של הצניה יע"ש ועיין צס' הכוונות ד"ע ע"א ע"פ
 עולת הנויד וז"ל אונס להיותו שרבו צגבו' שהוא שס צ"ן
 וי"צ אלל שהוא צמי' החקד שגבו' יע"ש וכ"כ הרצ הנוחצר
 לקוון ציהודים אחרונים יהוד ס"ז ע"פ עולת הנויד וכו'
 יע"ש) **ועם הכוונת** הם הכ"ה צקוד אשר הנה הודך על
 השנים כי אשר היא הצניה כנז' צהקוין צקוד אשר
 הולחח"ך ואלרץ ואלרים וגו' ונוונה נושכים ג' אהי"ס שהס
 צג' הלי' אל הולכות להעשות צה הותס כוונין הכ"ה
 ונולוי המוחס הזה הוא צג' השנים כנז' וזהו אשר חנה
 הודך על השנים **ובס העולכות צו"ן אשר צמותם זה שלק**
 שס צ"ן והנה חכוין צחוורך והכוונה שהוא מוחס צ"ן כוונין
 והכוונה ו. והכוין להנושך ע"ה הכו"ל צמותם
 הנז' והכוין לנקד ג' שנות הנז' צ"צ נקודין
 שיש צפסק **צַדֵּק צַדֵּק תִּרְדּוּף לְמַעַן**
תִּרְדּוּף כנז'
 צקד זה **אדני** הא' קויל כלו כונו אכצעה קגול
 שיש צללק לרק **אדני** הצ' הם היר"ק שצ"א הילס צג'
 אהיית ראשונה וצ' נקודת'ה שצ"א ופ"ח"ס של
 לווען הם צי"ד של אלכ"ו **אדני** הג' הם ד' נקודים שלוען
 הריה, והס פ"ח היר"ק שצ"א קגול והעצם הוא
 כי ג' שנות אלו הם ג"פ צג' ל"ק עם הכוונל והכוין להקטר
 ויחיון רף ה' ע"י לרק זה צקוד צקשו לרק צקשו ענוה
 חילי הקהרו ציוס רף ה', אח"כ חכוין לנולוס צוולויסם
 והנה ג' פענויס הרע"א הם צג' צ' אלפ"י וי"ג והכוין לנקד
 ד' איחיות הפשיטות לצד שצכל שס וון כהשגה והס י"צ
 נקודין שיש צפסק **אָנו יִרְדּוּ לְשַׁעֲרֵים עִם**
יִרְדּוּף ואלנכס ונה
 שחכוין צזה הוא כי כנר ידעת וי"ש צוהצר צס'
 ואלרא דק כ"ז צ"ח צענין אותס הי"ג יאורין והאלף יאורין
 ושס ציחטרהווע"ש היע' איך צנה"י של הזכר יש צו אחורי'
 והס צ' פענויס הל"ע ופלגא ויכין והל"ע ופלגא ויכין ואס
 חמצר עושה הי"ג יאורין יהו חק"ה ופלגא ויכין והק"ה
 פלגא

סכום הנקודות 252

זל מלוי ועם הכולל הם זמלא ור"ת זכני דן חשים הם צבי
 ה"י והכוין להעלות הכיולוזה אל היקוד הכק"מ"י להמיותם
 וגם זה הכוין צוונל זכני שהוא צבי"מיי"ם וחכוין להעלות'
 וכן הכחש שהוא צבי" משי"ם וזה יהיה ע"י שם **יווד דה**
יווד א שהוא צבי" דין (ו'דע'ה' מדקאמר אח"ך חממר
 ול"ח מה"כ צביל'מהרה כדרכו ונשונע להדי"א צביל' ר"ח קאלי
 עדין והיונה על ו"ז ד'ל' אלותיו דלכ"י וכדי להשלים הקי
 קרנ"ע"ה ע"כ דלכ"י צביל' ר"ח התי"ו דמ"המ"י צביל' וזל"ח
(א) צקדור כוונת ק"שע"ה כהצ צביל' ר"ח וזל"ח וס"ת
 יכ"כ וס' הדכ"י וזל"ח התי"ו ונלוי ונלוז: אל"ף למד **סא**
 דלת לנוד תיו כוונתו ואז דלת ע"כ וס' ל"ה אוחיו וזל"ח
 צקוד וטהה יגדל כח כה"ה כנפורס וצב"ע חוכים על כן
 כ"ל צל"כ פק שלל מן הרצ זל"ה הוא אלל ל"ל ל"ה אוחיו
 דו"ה התי"ו וזה צדור ופשוט ונ"ש להעלו' הכיולו אל היקוד
 להמיותם וזל"ח כוונת לטות' צקוד זווג ולפי שהוא ר"ח
 שיעקרו הוא ה"י הנוק' כידוע שלזה נחקרו אנשים צעש"י
 מלכה לסיכך ח"י הגלילו הוא ע"י שם אלכ"י וזל"ח עור
 לוור דכוין הע"ח הכז' שג"י מול"ח וידעת מ"ש צפ"י
 ויעהר ילמך שכיון לנולל שהוא י' של ח' של אלכ"י מלל שג"י
 הרע"ה כוונת ויעה"ר עת"ר מן ויעה"ר **(א)** וכן כהצ צפ"י
 מ"רע"י רז"ל צפרק' אצות פ"ו על משה כך היא דרכה ש"ת
 יע"ש רך ק' צפ"ס הדכ"י הזה שהוא צדיק דל"ח הוא צל"ח
 דצבילה ועין צפ"ס הכוונת דרוש' לחזנת העמידה וס'
 וקיי"ם ועין צב"ה צל"ק קפ"ה אס' עונות חשומר ים וכז'
 וכס' צוהמרי רבצ"י ז"ל פ"י דהוא צע"ה הצבילה יע"ש ול"ח
 הרי צדיק קדיש' היה צב"ה שם אלכ"י וכנפורס לצקי וז' ש'
 אלכ"י שהוא מול"ח ונש"ס אח"ך ליקודות ונודר' לנודר' עד
 יקוד דז"ח לחר כצב"ר ע"י הנוולל דמו"ס נשקא' ( )
ג.ה.ב צבילה הררה אל"ל שיכוין קודם שיאמר סדר
 הכביצה צב"ס **תגעץ** וחללה חלנפיהו צב"ר
תעגץ וה"ע הוא ע"י ק"ל וע"צ קד"ס וצ"ס
 שכל זה הוא צב"י ח"ע **(א)** כונחו צב"ש צ"ס
 הפקוקים פ'הונדוה ע"פ וירצו רועה גרר וכו' וזל"ח ענין ג'
 צהורה ר"ו מה עניינס הא' נקר' עשק הוא צב"ה הדעת
 צצנוק' שהוא ג' שמוצ' צב"ה צדורש הכפ"י שהם ע"צ ק"ל
 רמור"כ פשי"כ וזל"ח ונש"ס ונל"ח דהו"ה דע"ה וע"צ קד"ס
 ש"ס הנור"כ הפשוטי' והנוולל"ס דהו"ה דצ"ו ושם צ"ו
 שהוא הפנים עלמס דהו"ה דהס"י וכל צב"ה אלו הם צב"י
 ע"ה ועס' ד' אהו"י' הפשוטות של הו"ה שרש לכלס הרי
 דעה נכ"ל ועין צפ"ס הכוונת צכוונת ואכי הפלתי וצקדור
 ק"ש בעל המטה כהצ וזל"ח ע"ג ע"צ ק"ל וע"צ קד"ס צ"ו
 כנ"ס הו"ה וי' אה"ה ע"כ וצכוונת ואכי הפלתי סדר
 לנו י' הו"ה וי' אה"ה וע"צ ק"ל וע"צ קד"ס וצ"ו שהוא
 הדעת דנוק' ע"כ כנל"ח לי שהיחוד הזה הוא לתקן הדעת
 דנוק' והיקבו ע"י ג"פ אל"ל שקודם מנן שהוא צב"י ג"ץ
 השלוס השם הכז' והל' הנוצ' זל"ח דך דך אחרת והצומר
 יצמר) ויחצר עוה"ס ג"פ אל"ל אל"ל שקודם מנן ונ"ג' והס'
 ג"ץ הכז' ונקודו הוא נש"פ **אנכי מגן** לד תע"ס אכ
 מלכ"י ונ"ג' הם מ"ג מונן

זלמגל אכאן כוונת שם אצב"ה וכן צב"ה שלל יש כוונת
 הזה נולל שכלס הם צ' אלפ"ן וי"ג והוא קוד וטושה חקד
 לאלפים כי שם אצב"ה ע"ס היווה רוונז צב"ס ונ"ב שהוא
 צבורה הנה הוא צב"ה קפירתה חקד כנידע והנה צב"ה
 ח"ך כרוונז כאן צ' שנות אצב"ה ע"ס לנעלה צב"ה שלו וצב"ס
 אחר"י צב"ה שלל וד' פענו"ס שם זה הוא צב"י צ' אלפ"ס
 וי"ג הכי ח"ך שם אצב"ה ע"ס שהוא חקד כוונ' צל"ו האנפ"י
 וזהו ועושה חקד לאלפים וזעפ"י ש"ס צ' אלפ"ס וכ"ד ח"ן
 אנו ונו"ס רק ה"ג צל"ד ש"ס הרע"ה והכרש"י של הילוח"י
 כלס והכוין כי ג' פענו"ס הד"י צוונלוו ש"ס ג' פ הרע"ה
 הם צ' אלפ"י וי"ג והכוין להורידם מן ר"ו העליו"כ שצוכר
 אל נה"י שצב"ה ש"ס ג' פענו"י הרע"ה צק"ד אז ידו
 לשערי' וכז' זה הכוין צב"ה היצוח ע"ל עשעפ"י צל"ח זה
 כי ע"ל עשעפ"י צב"י ח"י ואכ' המלפס צל"ח צ"ס יהיו שם
 אחר קדוש וזהו **זך וזו"ם** והוא צב"י ל"ג ועס' ונלל
 והכוונה שהוא צב"י הק"ו קך הכל צב"י אל"ף
 ועשרה ועס' ג' התיצות של והכוונה על עשעפ"י הרי ח"ך
 וי"ג והס' החל"ף וי"ג יאורין הכז' ל ולר"ך שהכוין כי שם ז'ך
 זו ז"ס הוא שם קדוש ונקוד' הם פחה חייק נקוד של
 זית וז"ס של שמון זית זך ומרצב אוחיות זח"ו הם כיקוד של
 ילדתי שצפוק עם זו ילדתי לי :

א.ח.כ צביל' האהר' היה ל"ר ר"ח וזל"ח שאין לכוין
 צביל' ר"ח כונ' הצב"כ ע"ד הכז' רך צכונה האחרת
 והוא שהכוין צב"ס ד"י צוונלוו שהוא הה"ד והוא צב"י
 כל"ס הד"ס וזל"ח כי צכל יוס שחיו"ב צו ר"ח לר"ך לכוין
 צו כונה זו הכז' חעפ"י שלא יהיה לר"ך להקון עין הכז'
 רק כונ' זו היא לר"כ לכל אלס לכוין כונה זו צכל ר"ח
 לעול' וכוין כך צכל רנע וצכל שעה צב"ו ר"ח רונ' וכו'
 עתה יכוין כונ' אחר' ג"כ וכו' לנודר' הקון הע"ח נלו"ו
 הכז' וזו היא שיהנו' צעה שכיבוהו קודם פקוק צידק ר'פקוד
 רוחי יאמר פ' **וגם הכהנים הגגשים את**
יהוה יתקדשו

ושיכוין צו כי צפוק זה דמו"ס אורה הלח עלמין הכז'
 צלדנת כשא ש"ס צחקון ח' דליקנא דעתיקא הא' הוא
 קוד אל"ף אלפ"ן והצ' הוא כז' אלפ"ן והג' הוא ל"ו אלפ"ן
 צקדו הזה כי חיצת יתקדשו הם אוחיות יתקד"ש והוא
 שם שד"י צוונלוו והו' יתקד"ש שד"י ח"ק כיה"ק הוא ונלוי
 של שד"י והנה זה עולה התי"ד וכלצ"ר הלרף עם זה היצח
 ח"ל הכז' צפוק הזה צוונלוו שהוא ח"ף ננ"ד עם התי"ד
 יהיה הכל ח"ף עם הכללות וזה דוונז הל' עולם הר"בון
 שהוא אל שד"י צוונלווי"הם ש"ס ח"ף והעולם הצ' שהוא כז'
 הוא כרוונז צהיצוח אל יהו"ה שצפוק ש"ס צב"י צוונלוו
 הכז' שהוא ל"ו הכוין צב"ה של פ"ן שפונ' ש"ס צב"י ל"ו וש'
 ו' של יתקדשו הרי ל"ו והוא קוד אל אלכ"י שהוא צב"י ל"ו
(ו'דע'ה דע"ה כילול' הכז' דג"י מול"ח לכך ח"י ע"י ג'
 עלמין דנתי' קדוה' דדיק' נפקי וכדכתיבנל
 לעיל אמנס לעיל צב"ר יוני הרו"ל ח"ן צנו כח להקנס כ"ח
 ע"י עלמ' קדוה' שהוא מונוהק יוהר וגס שהוא ונלו"ב צב"י
 צב"ה ח"י ונש"כ צ' עלמין כז' ול"ו ש"ס צב"י יל"י ועשיה
 אדרצ"ה כהפוך הוא שלר"ך לר"י צב"ס צק"ו דצב"י ריבות
 צבעריך כדלקינן כדי להקנס וזערע חזל כ"ח שנוק' קדישא
 גדל כחה דכדורא נק' וזל"ח צב"י גב"י ודיכ"ס כיכריס שהל"ח
 וצ"ס הדש יפה ש"ס כהרי הוהר צב"ס הזו"ג לח"מ ע"כ יש
 צנו כח ש"ס ע"י צ' ענו"ן צ' וג' ונחקנס את הע"מ הכז'
 וזל"ח שנון וזל"ח פנע רע ח"ו ( ) ח"מ' האומר פ' **ובני**
דן חשים והכוין כי חשים רכר ו' וק"ח הם **ינ"ם**
 והס' זמלא והוא שם אלכ"י שהוא צב"י ק"ס וזל"ח אוחיו

(ו'דע'ה) שם הזה כהצו הנופ"שים מילוף שם אלכ"י
 א ד נ י
תגעץ כזה
 ת צ א ח צ
 ונהה היחוד הזה עיקרו
 לח"י נוק' קדישא והוא ח"י
 הדעת שלה כי עון הכז'
 הוא צלעה צכל ונקוס שהו'
 הכה לנעיה צימודים
 אחרונים

סידור תפלה להרש"ש

מקור 2: סידור הרש"ש
חלק שני מילת אחד דף לו
ע"ב

לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אחד א"ח ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא ד' נוקביה
לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספי' תנה"י דז"א שבה שם אדני
אחדות גמורה יאהדונהי

ימסור נפשו עק"ה
בקי' יאא יוד הי ויו הי
שריפ' הרה יוד הי ואו הי
הרג וני יוד הא ואו הא
ומנק ה"ה יוד הה וו הה
ויכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אותיות
הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י
ד' אותיות אה"ה וע"י עסמ"ב
ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל
הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריאה
ולהמשי' לה ייא"י דס"ג דאותיו' מכתר

וחכמ' דאי' והם כמס' אל' צסוד חסד אל ויכוין להמתי' בו את הב"פ שך שך
דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם אדני שבה
אלף דלת נון יוד שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ שך שך ויא"י.

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה
דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס.
מוסין דהויה ואדני עם הנרנח"י
דו"ק לזו"ן.

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הא ואו הא ס"ה
ייה יהו יהו יהוה רפ"ח
ויכוין לחבר זו"ן ומהחברת רחל
עם לאה יאהדונהי

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה יהוה
יהוה יהוה

יאהדונהי

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן

גם יכוין לסלק האור שבפרק
אמלעי דהוד דתצוגה ולהעלותו
לת"ת דידה ומלטנן הפרק הנו
ללורך בינה דז"א.

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם
אותם המוסין אשר נכנסו בתיבת
שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת
היסוד דא"א שבצינה דז"א עם
הבירורין הנו' למ"ן לאו"א.

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אלהים אלהים
אהיה יהוה
אלהים אלהים
יהוה יהוה
אלהים

יכוין

סידור תפילה להרש"ש

הוה יוד יוד יוד. הוה הא הי. וו וואו וואו. הוה הא הי.
א א א. ל ל ל. איש ד ה ד. נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

וזה ע"י סיכויין שגם זמן מצררים מצירורי או"ח שגפלו במקום זמן ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד לאו"ח ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"צ ס"ג. גם יכוין להעלות או"ח למ"ן לא"ח ע"י שגם הם יצברו מצירורי אחוריים דא"ח שגפלו במקום. גם יכוין להעלות א"ח למ"ן לעי"ו ע"י שגם הם יצברו מצירורי עי"ו שגפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רוס המעלות. גם יכוין להעלות כל הצירורים הגז' לע"צ ס"ג דא"ק ויכוין לזווג ע"צ ס"ג דא"ק שהם טעמי ע"צ עם טעמי ס"ג :

יוד הי וואו הי
איהיהוה

יוד הי ויו הי
יאההויה

ומולאים הי"ס דמ"ה ממלח דא"ק עם תשלום הי"ס דצ"ן היולאים מעיני א"ק הנוגעים לצירורים הגז' ונמשכים המוחין הגז' עם הנרכ"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק ויורדי' ומתלבשי' בנה"י דעתיק. ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י.

איהיהוה

ולמשך מהם הארת טיפות חו"צ דחכמה דז"א (ציולר מעורבת עם אור חילו' עתיק). לחב"ד דחג"ת דא"ח. ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"ח.

איהיהוה

ויכוין להמשיך טיפות המוחין דחו"צ דחכמה הגז' (ציולר מעורבת עם אור פנימיות וחילוניות דא"ח) (בערבית מעורבת עם אור חילו' דא"ח) למזל העליון. גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י

איהיהוה

להמשיך טיפות המוחין דחו"צ דבינה דז"א (ציולר מעורבת עם אור חילו' דעתיק) לחג"ת דחג"ת דא"ח. ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"ח

איהיהוה

ולמשך המוחין דחו"צ דבינה הגז' (ציולר מעור' עם אור פנימיות וחילוניות דא"ח) (בערבית מעור' עם אור חילו' דא"ח) למזל העליון. גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י

איהיהוה

ולמשך טיפות החו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמו' דעתיק. לנה"י דחג"ת דא"ח שהם התרין כתפין ולזווג הנה"י דחג"ת דא"ח.

איהיהוה

ולמשך

ולהמשיך טיפות המוחין חו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמות דא"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך אי"פ דתרין כתפין דא"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקולא דשערי דא"א עד רישא דז"א :

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד ונקה שהם ע"צ וקס"א.

יוד אלה הי היו יוד הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחצ"ד דאבא. וד' מוחין דבינה לחצ"ד דאימא. גם יכוין שפי ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ם פרלוף א'. ואימא עם תבונה פרלוף א'. ויורדים או"א עלאין ומתלבשים בישסו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצו דפנימי' ופנימי' דחיצו' רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זווג פנימי רוחא ברוחא   בכתרים   ובחצ"ד   ובז"ת

איהיהיה יאההיהה יאההיהה

גם

(א) ועיין בס' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ס באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקולא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחילוניות כנז' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחי' קולא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחי' או"מ ונ"ל שכתב כן כיון שהמו' הנכנסים באבות הם ממקי' או"א ויש במקי' ככל מה שיש בפני' א"כ צק"ש שנכנסו הפני' גם קולא דשערי היולאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א עכ"ל. **יאה**

(ב) וכמ"ס בס' עלי נהר די"ב ע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ס זווג פנימי רוחא ברוחא אהיה הויה אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זווג חילון דגופא בגופא דאו"א התמידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי וכעד"ז זווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא וזו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום וע"ש ואני הלעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ס בס' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א ל"ל אח"כ וט"ס נפל בספרים וע"ש ונ"ל הטעם שאמר ע"ס יען כי רלה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א והם זווג החילון דגופא בגופא וגם זווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס ול"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ יען כי קודם לריך לזווג הזווג החי' דאו"א עתה מלבד הזווג החילון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ס בס' עלי נהר כי הזווג הא' שהוא זווג החילון דגופא בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש הסי"ב **יאה**

סידור תפלה להרש"ש

רש"י		ר"ת
אהיה יהוה אהיה אהיה יהוה אדני יוד הי ו יהוה ואו הא.	ראש יד	אהיה יהוה אהיה אהיה יהוה אדני יוד הי ו יהוה ואו הא.

(ח) כונה זו היא בק"ס דערצית לבד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב וגם לעורר מ"ן דא' ע"י נשמה שלו ושם ס'ג ומזדווגים בצחי' כלים החילוניים דפנימיות שלהם :

יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבצ"ד דאבא החו"צ ליסודו והחו"ג למלכותו וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שבצ"ד דאימא החו"צ ליסודה והחו"ג למלכותה.

יוד הי ויו הי
יְהוָה יְהוָה

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם דאימא שם ע"ב בש הוא צחי' טיפת ההזרעה והוא ע"ב של חיבות דויסע ויבא ויע והוא צחי' חיה כי הכלי הוא צחי' נר"ן :

יְהוָה יְהוָה

ויכוין לזווג יסודת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים שהם מ"ה דצ"ן והם חח"ן ודת"י דחסדים דללס דאימא ונותנתם לאבא ואבא משפיע מ"ד והם בינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה והם צג"ה ודת"י דגבורות דמו' דללס דאבא ונותנתם לאימא ועי"ז נכלל הללס דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדי' שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דצ"ן ומתלכשים ד' מוחין צנה"י חכמה, צגלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם ללס דאחור (ציולר דחו"צ) (בערצית דבינה) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס. ועד"ז נכללו המוחין דללס דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה וצ"ן דצ"ן ומתלכשים ד' מוחין הנו' צנה"י דילה חכמה צגלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם ללס דאחור (ציולר דחו"צ) (בערצית דבינה) (בר"ח גם דכתר) דנה"י

(ח) כן נראה מש' רוח הקודש ד"מ ע"ג יחוד צ' ועש"ב ותחלה יכוין למסור עלמו עק"ה כמ"ס לעיל במלת ה' אלהי' ה' וע"ס :

(3) וכמ"ס צס' עלי נהר דיי"א ע"ג אות מ"א שכתב וז"ל הבנת הדברים אלו כי המשכה זו לאו"א הכוללים דכ"ד שעות אשר בק"ס שעה"מ נזדווגו ונתן צה צחי' הכלי ג' ע"ב גימטריא רי"ו וגם ז"א הכולל דכ"ד שעות נתן צוקבא הכוללת דכ"ד שעות צחי' הכלי ע"ב קדם. ועתה בק"ס דהיום מזדווגים או"א הכוללים באחד וממשיך לאימא עי' ע"ב דחיבות וזווג זו"ן דהולדה צנפ"א והוכרחתו לצאר זה לפי שראיתי למי שרלה לומר דעי' וע"ב זה הוא לפרטים דאו"א דאותו זמן וכו' עש"ב :

המסדר יא"ה

הוה יוד יוד יוד הה הא הי וו ואו ואו הה הא הי

א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

דנה"י דתבונה. ואז יכוין להוליא ב' ללמי המוחין דאו"א שצנה"י דיססו"ת הא' וכל ללס כלול מי"ס שבו דכל פרלוק ופרלוק מהפרלופים הנ"ל ויורדים ומתלבשים כל ב' ללמי המוחין דאו"א מהפרלופים הנ"ל באחוריים דכחצ"ד דיססו"ת השניים דהפרלוק הנ"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוק לכחצ"ד דיססו"ת השניים דפרלוק הנ"ל. והם מ' דללס ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין שהם הכחצ"ד דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל ומתלבשים באחוריים דחג"ת דיססו"ת הב' דפרלופים הנ"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוק לחג"ת דפרלופים הנ"ל והם מ' דללס. ולהשאיר שם החג"ת דב' הללמים הנ"ל ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הללמים להמשיכם ולהלבישם צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאחוריים דע' פרקין דנה"י דכל פרלוק ופרלוק דיססו"ת השניים דהפרלופים הנ"ל הנק' צ' דללס והם יססו"ת השלישיים :

ביוצר (א) אח"כ יכוין לזווג את או"א דחילוניות דפנימיות בצחי' כלים החילונים

(א) י"ר כי איך יכול לזווג את או"א דחיני' דפני' ודפני' דחילו' צלתי מסירת עלמו עק"ה ולקבל ד"מ צ"ד ובלתי עליית מ"ן דרפ"ח נילולין ונר"ן שלו ובלתי זווגי ע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין וכו' ועוד ג"כ כי כמה גורח טרחנו בזווגי או"א דפני' דפני' והיא מתחלת התפלה ועד עתה וכ"ז נאמר כי הוא דוקא צפני' דפני' אלף מוכרח הוא שנאמר כי כל מה שעשינו מתחלת התפלה ועליית המ"ן דרפ"ח נילוו' דק"ש וג"כ הזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין ומשם לאו"א כ"ז היו כל הג' הצחי' דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' שלשתם יחד וצמלת לזווג או"א דפני' דפני' וכו' ואז נמשכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכ' וכו' משם היתה התחלת התחלקות את או"א דפני' דפני' לצדס עד שנמשכים המו' דז"א צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאח' דט' פרקים דנה"י ונק' ל' דללס והם יססו"ת השלישי' ובל' דללס דיססו"ת הג' עימדים המו' דז"א ונשארים שם עד שאנו עוד חוזרים ומזווגים את או"א בחילו' דפני' שהמשכנו המו' שלהם לתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בצחי' כלים החילו' שלהם וממשיכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למל' ובג"כ יכוין להמשיך ד' מו' דצינה כנז' ואח"כ יכוין לזווג יססו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם החכמות והחסדים ונותנתם לאבא ואבא משפיע בה מ"ד והם צינות וגבורות ומתלבשים המו' הנז' צנה"י ואז יכוין להוליא ב' ללמי המו' דאו"א שצנה"י דיססו"ת הראשונים ויורדים ומתלבשים

באחו'

עט אדרא רבא

ברישא דדיקנא, דכליל תקיפא, וכלילן בהאי א"ל. ועם כל דא, האי א"ל אתכפייא לרחמי, דרחמי דעתיק יומין, כ ואתכלל ואתפשט ביה.
 (קו) אמאי עד פומא. משום דכתיב (צ) דינא יתיב וספרין וגו'. מאי דינא יתיב. יתיב לאתריה דלא שלטא. הה"ד (ר) פלא יועץ אל גבור. אל ז דהוא גבור, ואתבסם ח בדיקנא קדישא דעתיק יומין. ורזא דכתיב, מי אל כמוך בעתיק יומין אתמר, בתקונא נ קדמאה דדיקנא קדישא עלאה.
 (קז) **עלמא קדמאה**, דנפיק מתקונא קדמאה, שליט ונחית. וסליק לאלף אלפין ורבוא רבבן מארי תריסין. ומניה מתאחדין, בקסטא בעוקא רבא.
 (קח) **עלמא תניינא**. דנפיק מהאי תקונא. שליט ט ונפיק, ונחית וסליק, לשבעה וחמשין אלף דרגין, מארי דיבבא. ומתאחדן מניה, לאכפייא בקודלא ט בחיורא.
 (קט) **עלמא תליתאה**. דנפיק מהאי תקונא שליט ונחית, וסליק פ **לצ"ו אלפין**

חלופי גרסאות

מסורת הזוהר

(צ) (דניאל ז) לעיל אות לו צ"ו. (ר) (ישעיה ט) צו כ מוסיף אתבסם ואתכלל. ז והוא. ח בדיוקנא. נ דדיוקנא ול"ג קדמאה. ט ל"ג ונפיק. ע בחיורא. לב צ"ל. פ לצ"ט.

תקונא קדמאה די"ג תי"ד

הסולם

מאמר

ומשיב שז"ס דינא יתיב, יתיב לאתריה דלא שלטא, שהדין יושב בתקון הא' ונבלע במקומו ואינו שולט. כי בסיומו, מתחילים השערות לעלות על שפה עליונה של הפה ששם לחי העליון, שהוא בחינת גלגלתא ומקום בינה, והדין דמלכות נמתק שם במדת הרחמים דבינה, ומשם ואילך נגנו כח המלכות דמדת הדין השולט בתקון הא'. וע"כ דינא יתיב לאתריה דלא שלטא, שהוא נבלע במקומו בתקון הא', ואינו שולט יותר.

המלכות דמדת הדין, וע"כ ל"א קוצין הם, וכל קוץ מתחלק ג"כ לל"א עולמות, שכל זה יורה על הדין הכלול בקוצין הללו. ועכ"ז מתפשט כל עולם לאלף עולמות של חמדה לעדן הגדול, שהוא חכמה סתימאה, כי עדן הוא חכמה. וכן מספר אלף יורה על חכמה. והיינו משום שכה הדין שבשם אל, נכנע לרחמי דרחמים דא"א. אמנם כל זה אמור בהתפשטות העולמות, אבל בל"א קוצין עצמם, כל העולמות סתומים בו מחמת הדין החזק.

(קו) **עלמא קדמאה וכו'**: עולם הראשון היוצא מתקון הא', שולט ויורד, ועולה לאלף אלפים ורבוא רבבות בעלי מגינים, ומתאחזים ממנו במדה של טבעת הגדולה. קסטא פירושו מדה. על, הין, מתרגם יונתן קסטא דסכומיה י"ב לוגין (שמות ל' כ"ד)

(קז) **עלמא קדמאה וכו'**: שואל למה מתפשט תקון הא' מתחת האזנים עד הפה. ומשיב, הוא משום שכתוב, דינא יתיב וספרין וגו'. מהו דינא יתיב. היינו שהדין יושב במקומו ואינו שולט. ז"ש פלא יועץ אל גבור, דהיינו אל שהוא גבור, המרומז בל"א קוצין הנ"ל. והוא מתבסם בדיקנא הקדוש דעתיק יומין. וסוד הכתוב, מי אל כמוך, נאמר בעתיק יומין בתקון הא' של דיקנא הקדוש העליון.

(קח) **עלמא תניינא וכו'**: עולם השני היוצא מתקון הוה. שולט ויוצא ויורד למטה, ועולה לב"ו אלף מדרגות בעלי יבבא, ומתאחזים ממנו, כדי להכנע, בעורף בלבן שבו, כלומר בבשר העורף.

כבר נתבאר שלהיות הדיקנא בחינת בינה ותו"מ שיצאו משערות ראש לבחינת גוף ע"כ מקימם בלחי התחתון. משפה התחתונה של הפה עד החזה (כנ"ל אות צ"ה ע"ש) וזהו ששואל, אמאי עד פומא, למה נתפשט תקון הא' עד הפה. דהיינו עד השערות של שפה עליונה דפה ששם לחי העליון.

(קט) **עלמא תליתאה וכו'**: עולם השלישי היוצא מתקון הוה, שולט ויורד למטה, ועולה לצ"ו אלף בעלי יללה, ומתאחזים ממנו בנר המכוסה. דהיינו במלכות דמדת הדין שבתקון הא', שעצמותה נגזזה בראש עתיק, ומתקון

(דפו"י דף קל"ב ע"א)

מארי דיללה, ומתאחדן מניה ז בבוצינא קמורא, ומהאי תקונא, מתכפיין כלהו, ומתבסמן במרירא דדמעין, דמתבסמין בימא רבא.
(קי) מאן חמי תקונא דא, דדיקנא קדישא, עלאה, יקירא, דלא אכסיף מניה.

חלופי גרסאות

ז כ"ג הסולם; בבויסא לקוסטירא; כבויסנא לקוסרא.

תקונא קרמאה ד"ג תי"ד

הסולם

מאמר

ע"כ השם אל מתיחד עם שם הויה, ושומר עליהם.

ועולם השלישי, הוא הנמשך ממלכות דשערות, שמלכות זו שעודנה בתקון הא', עוד לא נמתקה במדת הרחמים, ומדת הדין שולט עליה (כנ"ל אות צ') ולפיכך אותם שהן בעולמות אלו מיללים תמיד מרוב הדינין האלו שבמלכות דמדת הדין, וז"ש, וסליק לצי"ן אלפיין מארי דיללה, כי גרוע להם הרבה יותר מבעלי יבבא הנ"ל. והוא משום, ומתאחדן מניה בבוצינא קמורא, שנאחזים בנר הסגור והמכוסה, שהוא מלכות דמדת הדין, ומספר צ"ו רומז על יחוד אל אדני, שהוא בגימטריא צ"ו. כי להיותם מן המלכות דשערות, ה"ס שם אדני. וסתימת התקון השולט עליהם ה"ס השם אל גבור ותקיף השולט בתקון הא', ושומר עליהם. וע"כ נרמזים ביחוד אל אדני.

ונודע שיש במלכות ב' נקודות, א' דמלכות דמדת הדין, וב' הנמתקת במדת הרחמים, שע"כ נקראת עץ הדעת טוב ורע, וכשהיא בתקון השלם אז נגנזה בה המלכות דמדת הדין, והמלכות דמדת הרחמים שולטת (כנ"ל בהקסה"ז אות קכ"ג) וב' נקודות אלו ה"ס שתי דמעות, וכאן בתקון הא' מטרם שנעשה התקון דגניזת המלכות דמדת הדין, נמצאות ב' דמעות אלו מרירות, וז"ש ומתבסמן במרירא דדמעין דמתבסמין בימא רבא, דהיינו שתקונם היא לקבל בתוכם עתה את המרירות של ב' הנקודות, כי הן מתבסמות אח"כ בים הגדול, שהוא מלכות. והנקודה דמדת הרחמים תהיה לבדה בשליטה. כמ"ש בתקונים הבאים.

(קי) מאן חמי תקונא וכו': מי ראה תקון הזה של הדיקנא הקדוש, העליון, היקר, שלא נתבייש ממנו. (דהיינו כמ"ש באות צ"ט) מי ראה היקר של קוצין דשערי התלויות מסבא הוה, הוא יושב בעטרי עטרות, שהם י"ג תיקוני דיקנא הנקראים עטרות. שהן עטרות של כל העטרות, כי תקוני דיקנא דז"א

ומתקון הזה נכנעים כולם ומתבשמים במרירות הדמעות המתבשמות בים הגדול. בבוצינא קמורא, קמורא הוא מלשון ועינו קמורה (אהלות פ"ה משנה א') שפירושו סגורה.

פירוש. כבר ידעת ששערות דיקנא הן ג' ספירות בינה ותו"מ שיצאו לחוץ משערות ראש. (כנ"ל אות צ"ה). ולפיכך כנגד ג' ספירות אלו יצאו ג' עלמין מתיקון הא'. ואלו שנמשכו מבינה דשערות, עלו ונתאחזו בתקון ב' דצלם שבשערות, הנקרא עזקא רבא. שכן נקרא תקון ב' דצלם, להיותו מקיף המוח מסביב שלא יתפשט ממנו ולמטה. ולפיכך, וסליק לאלף אלפיין ורבוא רבבן מארי תריסין, כלומר שיש בתוכו חכמה הנק' אלף אלפיין, וגם חסדים הנקראים רבוא רבבן, ונקראים מארי תריסין, משום, ומניה מתאחדין בקסטא בעזקא רבא, כי כל מעלתם הוא מפני שמתאחזים במדת טבעת הגדולה שה"ס ב' דצלם, שהיא מגינה עליהם מכל התפשטות דין. וע"כ נקראים בעלי מגינים. והם עולם הא'.

ועולם השני הוא הנמשך מת"ת דשערות. שאינו ראוי להאחזו בעזקא רבא, והוא נאחז בעורף א"א, שיש שם ב' מיעוטים, א' שכבר נגמר עצם הגלגלתא שהוא ב' דצלם, (כנ"ל אות ל"ד) ב' שהוא ערף ולא פנים, וע"כ הארתם בבחינת ו"ק, וגם זה רק מאחורים, וע"כ כיון שיצאו משערות ראש ונפלו למקום ו"ק, הם מיבבים תמיד. מחמת הדינין דאחורים השורים עליהם. וז"ש, וסליק לנ"ז אלף דרגין מארי דיבבא, כי מיבבים תמיד. והוא משום, ומתאחדן מניה לאכפייא בקודלא בחיורא. משום שהם נאחזים בעורף ולא בפנים. אמנם סתימה זו שבעורף, גורמת להם להכנע, ולא להמשיך חכמה כלל. וז"ש ומתאחדן מניה לאכפייא, דהיינו להכנע ולא להמשיך חכמה משם. ומספר נ"ז, שאומר, רימז ליחוד אל הויה, שהוא בחשבון נ"ז. כי להיותו בחינת ת"ת, מרומים בהויה, ולהיותו, שסתימת תקון א' שולט עליהם, שה"ס השם אל תקיף כנ"ל. (דפו"י דף קל"ב ע"א)

מאן חמי ק יקירותא דקוצין דשערי דתליין מהאי סבא. יתיב בעיטרא ר דעטרין, עטרין דכל עטרין. ו עטרין דלא אתכללו בעטרין. עטרין דלא כשאר עטרין. ה עטרין, דעטרין דלתתא מתאחדן מנהון. ובג"כ, הני תקונין, אינון תקונין דלתתא מנהון מתאחדין.

קיא) תקוני דאתתקן, דאצטריך לאתברכא, מאן דבעי ברכה. דכל תקונין דאתתקן בקבלהון, ברכאן משתכחין א לקבלהון ואתעביד מה דאתעביד. כלא כליל בהני תקונין. כלא זקפן ב לקבלה תקונין דמלכא תקיפא, עתיקא, סתימא דכלא. וכלהו אתבסמן מתקונין ג אלין.

קיב) תאנא. אי עתיק דעתיקין, קדישא דקדישין, לא אתתקן באלין תקונין, לא אשתכחו עלאין ותתאין. וכלא הוי כלא הוי. ותניא, עד כמה ד זהירין אלין תקוני דדיקנא. עד ה תליסר, וכל זמנא * דתליסר אלין משתכחין, זהירין אלין דלתתא. וכלא. בחושבנא דאלין תליסר, אשתכח דיקנא דמלכא עתיקא יקירא מכלא. כלא בחד איהו טמירא ויקירא.

קיג) ובגין דאיהו יקירא וטמירא מכלא, לא אדכר ז באורייתא, ולא אתגלייא. ומה דיקנא אתגלייא. דיקנא דכהנא רבא עלאה. ומהאי דיקנא, נחית ה לדיקנא דכהנא רבא דלתתא. ו דיקנא דכהנא רבא בתמניא תקונין אתתקן. ובגין כך, תמניא תקונין לכהנא רבא, כד משחא נחית על דקניה, הה"ד ה כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן וגו'.

חלופי גרסאות

מסורת הוזהר

ק טמירותא. ר מעטרין עטורא. ש ל"ג עטרין. ת ל"ג עטרין. א ל"ג לקבלהון. ב לקבלי. ג מוסיף אלין דמלכא עתיקא. ד אתתקן באלין. ה מוסיף תליסר דלתתא. ו כלא ול"ג דלתתא. ז ביה באתר דאורייתא. ח מוסיף לדיקנא דלתתא. ט מוסיף מאי דיקנא דכהנא רבא דיקנא.

ו (תהלים קלג) לך צב צ"א.

תקונא קדמאה ד"ג תי"ד

הסולם

מאמר

כנגד התקונים של המלך התיקף, עתיק, הסתום מכל. וכולם מתבשמים מתקונים אלו. קיב) תאנא אי עתיק וכו': למדנא, אם עתיק העתיקים קדוש הקדושים, שהוא א"א, לא היה מתתקן בתקונים אלו, לא היו נמצאים העליונים והתחתונים. והכל היה כלא היה. כי זולתם לא היה בני חיי ומזוני, לא למעלה ולא לחטה. ולמדנא, עד כמה מאירים תקוני דיקנא אלו. עד י"ג. וכל זמן שי"ג אלו נמצאים, מאירים אלו שלמטה, והכל בחשבון י"ג אלו נמצא הדיקנא של מלך העתיק היקר מכל, וכולם כאחד גסתר ויקר.

קיג) ובגין דאיהו יקירא וכו': ומשום שהוא יקר ונסתר מכל נביא, לא נזכר הדיקנא בתורה ולא נתגלה בה. ואיזה דיקנא נתגלה. הוא הזקן של הכהן הגדול העליון, שהוא חסד

דז"א נמשכים מתקוני דיקנא אלו דא"א. וע"כ הן עטרות של כל עטרות. והן עטרות שלא נכללו בעטרות דז"א, כלומר שאינן יורדות להתלבש בהן. שהן עטרות שאינם כשאר עטרות דז"א, כי עטרות דא"א הן כעמר נקי ועטרות דז"א הן שחורות כעורב. והן עטרות שעטרות של מטה, דז"א, מתאחזות בהם. שתקוני דיקנא דז"א מקבלים מי"ג תקוני דיקנא דא"א. ומשום זה נתתקנו אלו התקונים, כדי שאלו התקונים שלמטה, דז"א, יהיו מתאחזים בהם.

קיא) תקוני דאתתקן וכו': התקונים שנתתקנו הם, משום שצריכים לברך למי שצריך ברכה, כי כל התקונים שנתתקנו למטה כנגדם, נמצאות כנגדם ברכות ונעשה מה שנעשה. אם ברכת בנים או חיים או מזונות. הכל כלול באלו התקונים. וכולם זוקפים קומתם (דפו"י דף קל"ב ע"א) * דף קל"ב ע"ב)

בחי' המיחך של הנקטות אשר גם הם נקרא מחשבה (א) ולכן כאשר המחשבה פלוגת שהיא חכמה סדומאה דברישה דפי' רנה לתקד אחר גמחקן ח"א בתקנים שלו ולא ילא האר שלו פי' המעשים האור שלו בסבת אחס הפקנים כנודפ' ועי' סה כח בחלו המלכים להחיות ולקבל אר העליון ואלו המחשבה פלאח מוחא סדומאה דברישה דנעתיקה האר כחס ועי' נכרח אלו המלכים ואלו כיוצר מונחר שבהם שכוה בח' שה כחס ח"א' פלו כסוד מ"ג והוכרחו והבאר נשאר למשה. דע כי איהב הנח' שעלסה בח"א' הם בח' השפרות שדתיקה דליה כנודפ כסוד בחרחו בתקנה קדומאה הנקרא ח"א' אשר טו ג' פלמח שחס ג' מלכים אלו מכו' מלכים והם **בלע יוצב תשם** ואלו השפרות הם נמשכן מח"ם פלמח כנודפ ואלו המחשבה סדומאה ואלו טקבה לגבי כסר דתיקה נחלא כי השפרות האלו הם מ"ג דליה פי' שפרי דתיקה הם דרין תקיפן. וח"א' (ח) סה בירור ב' שכלאר סוכרר בח' של ח"א' אשר סתם שס וילא פחס ועלו ונכרחו במחשבה דח"א' כסוד או הנח' הוא דבינה שנתוך המלסם סוכררה ועלסה בתקמה למעלה. וכאלר נתקם אר"ה או סוכררה ג"כ בח' וי' וילאו מחס ועלו כסוד מ"ן (פי' ניסוד שלה) אל הבינה וח"א' סה בירור אחר כי אחר סוכררה בח' של הבינה או בח' של המלכות פלסה. וח"א' כאלר נתקן וילא סוכררה בח' שה כחס מן המלכות של ז"א ועלסה שס ע"ד כג"ל וח"א' כאלר נתקנה טקבה דח"א' נקנה התלה בח' אב"א ואלו פדין לא סוכררה המ"ג דליה אשר בחוך המלכות (ב) כג"ל. (ב) והפנין כי כל אותה בח' של מעלה ממנה סוכררה מחליסה פי' המחשבה שכל בח' מהס ולא סו לריכין אל מעשה

סמחומים שעל ידיון יסבירו. לפי שקליפות אשר כעקן אין בהם כח כ"כ אבל בחינה המין של המלכות (דטקבה דח"א) אשר הם בח' פשיה שחס כל עיקר שורה ותוקף הקליפות לבן לא סה כח כח למקן ולברר הנח' של מ"ג שלה שסה בחלו המלכים לסבת יחיון נסוים בעמק הקליפות החוקים ולא סה יסלח כח לנדרס (ג) פה שחא אדכ"ר ועי' משגז ותפלוסו סה מחניע אה קליפות (ג) ויהי מחודר וי' פכ"פ ואלו מחבררים חלק המ"ג דטקבה דח"א' בירור נחור. ואלו לא סה שוד שס חודכן בשולס ויהי או כשו שיהי בימי המשיח ב"ב כי או כחצו בלע המוס לנגח שהס הקליפות אשר חיוסם הוא בח' המ"ג אלו שלה סוכררה וחס פדין כסוכס. וחס סו נכרחין לגמרי סה מסחלק מהס כל החיות וכז מהיס לגמרי. וכו פדין אין כן דוד כח פד שכלו כל כגשוס שבגוף. כי כאשר יכלו כל הגשומים הקדושים ללאח תשס ושולין בח' מ"ג שמהס נולדים בגשומים כג"ל כסתלה דרוש לא יסה פד חיות אל הקליפות יחושו יסבטלו וזכו בלע המוס לנגח כי הקליפות נקרא חות החבלע ותסתכל לגמרי. ח"ש פ' פקדי דרכ"ח פ"כ כד יסחיס נלוטא (ד) נמשדס דרנלין כרנלין כדן יבא משיח (ד) כי כרי אלו בח' המלכים הם (ה) אדם ח' מראשו ועד רגליו אשר נסבפ בחלו הקלי' וככל פעם ופעם שיש חזו פליון אמו מעליון פי' חפלטיט יניטוטם הקדושה שבו בח' מ"ג וכאלר יסבררו ויפלו גם כגיטלון אשר כרגליו או יושלס להתחקן כל אדם סה או יבא משיח וספין רגליו אלו הוא כפשיי שהוא בח' רגלים ושס הוא סיוס הקדושה שחא המלכות נקרא **קק הימין** וכעודו בקליפה אשר שס נקרא **קק הימין** וכאלר יפיקם בגשומים אשר נפלו פד שס או יסיה זמן כבאלה. כסולכ

הנהרות וביאורים (ה) ח"א' כסוד פלוגת דל פחס פקדי וכל פד כסוד סלפון הוא כי וח"א' אשר עלו אל כסוד פחס סוכררה פלוגתם ופלו פד כסוד דל"ח או כסודו לכד גם חלק אל כסוד כסודו ח"א' כבינה סוכררה יסוה ונכיוסם סס לפסח וספלו פתקוסם ופלו פד כסודם אשר כיו סו מסתכל כסוד עלו כאלו וסר וז פליכ ח'. וח"א' נחקנו אר"ה גם סס אחר פלות כסוד דח"א' וזכר סוכררה גם ח"א' או כסוד וסדוהי חל אפלו עלו מלמדי החיות כקוסם שנתפלו סו חל פד פלוגת התחם פד יסוה פלמח דל יסוה סוכררה סס נסוכו סס כסוד פ"ן כסוד דח"א' או חקן ואל וחסם כסוד כסוד ח"א' ח"א' פל פלו פד פליכ אחרת כנ"ל אשר פלות פ"ן דרכה ואלר חקן וז' פלו פד פליכ אחרת כנ"ל עליוסם ונכחו כסוד פ"ן של כסוד ח"א' ח"א' ונכס כל אלו כסוד סוכררה פד סוה כיו נמשדס ומחבררים פלוגתם פי' שסתכס כסודו סוכררה וכד' (ויסין ח"א' דקד"ר פ"ל): (ג) ילא כסודם שסס בהחוס הקדושות שספין ספולין ס"י (כ"י): (ג) ח"א' פיין פד פדין וז לקמן כסוד ח"א' פ"ל ס"ז: (ד) ילא ח"א' (פ) כיו:

ר החכמה

אה"ח 23590

יפה שעה

המסח (החיות ספחה כסודלס): (א) ולכן כאשר המחשבה הפלוגת שהיא חכמה סדומאה דברישה דפי' רנה לתקד אחר גמחקן ח"א' בתקנים שלו ולא ילא האר שלו פי' המעשים האור שלו בסבת אחס הפקנים כנודפ' ועי' סה כח בחלו המלכים להחיות ולקבל אר העליון ואלו המחשבה פלאח מוחא סדומאה דברישה דנעתיקה האר כחס ועי' נכרח אלו המלכים ואלו כיוצר מונחר שבהם שכוה בח' שה כחס ח"א' פלו כסוד מ"ג והוכרחו והבאר נשאר למשה. דע כי איהב הנח' שעלסה בח"א' הם בח' השפרות שדתיקה דליה כנודפ כסוד בחרחו בתקנה קדומאה הנקרא ח"א' אשר טו ג' פלמח שחס ג' מלכים אלו מכו' מלכים והם **בלע יוצב תשם** ואלו השפרות הם נמשכן מח"ם פלמח כנודפ ואלו המחשבה סדומאה ואלו טקבה לגבי כסר דתיקה נחלא כי השפרות האלו הם מ"ג דליה פי' שפרי דתיקה הם דרין תקיפן. וח"א' (ח) סה בירור ב' שכלאר סוכררה בח' של ח"א' אשר סתם שס וילא פחס ועלו ונכרחו במחשבה דח"א' כסוד או הנח' הוא דבינה שנתוך המלסם סוכררה ועלסה בתקמה למעלה. וכאלר נתקם אר"ה או סוכררה ג"כ בח' וי' וילאו מחס ועלו כסוד מ"ן (פי' ניסוד שלה) אל הבינה וח"א' סה בירור אחר כי אחר סוכררה בח' של הבינה או בח' של המלכות פלסה. וח"א' כאלר נתקן וילא סוכררה בח' שה כחס מן המלכות של ז"א ועלסה שס ע"ד כג"ל וח"א' כאלר נתקנה טקבה דח"א' נקנה התלה בח' אב"א ואלו פדין לא סוכררה המ"ג דליה אשר בחוך המלכות (ב) כג"ל. (ב) והפנין כי כל אותה בח' של מעלה ממנה סוכררה מחליסה פי' המחשבה שכל בח' מהס ולא סו לריכין אל מעשה

לכן לא סה כח לתקן ולברר המ"ג שלה כפשייח ט'. דע שלס נחלא ג' בחינות כדנר כי ח"א' דלגילוח ולמעלה נכרחו כל המין דכל בח' ולכן אר"ה מעשה רלשונה משה תיקון השולמות סוכררה שסס כחלס נתקן והחלס שריון ח"א' פס שכנר סוכררה המ"ג שלו לא חר פכ"ס מפני המ"ג דמלכות אלו סוכררה וכיון דמ"ג דמלכות דלגילוח לא סוכררה כ"ס ח"א' מ"ג דכל שר פדוסיין דשולמות כ"ס. לחו סכתו כ"לכי שפר מישע פיהם סקדס כריסח אדכ"ר כיו כל שולמות כ"ס בח' אב"א פד שחא אדכ"ר ועי' חפטיסו ק"ן כקולין מן כסודס והחידרם סכ"ס חן מעולס הפשיה יפ"ס. כי כשו שמלכות דשולס כאלגילוח סה"ס בחינה פשיה דלגילוח לא נחקבס מלגיה כחלילה ככל כסוד שחלטה ספסכ כן אדכ"ר לא כועלה כידו להחודר שולס הפשיה סכ"ס וסיה ממסין לחס כשנה סינל פמ"ס ח"ל כסדוקן: (ג) ויהי מחודר אה וי' סכ"ס ואלו כיו מחבררין חלקי סמ"ן דטקבה דח"א' כ'. ואלו וחס סה עושפ כן הוא פלשו מה שפחיד המשיח להפעות אה כן מחס ולין כ"לך סיס בשולס סכר ושונג אחר שכנר סה בלע המוס לנגח וכל אלו כסודים ומעיקרם ש"ל ז"ל שס חלקי נקודס ומ"ג נקודס קסוד לא סה אלו כדו סה"ס סכר ופונג בשולס כמ"ס ח"א'. וזל שדיו לשולס כדכ"ד שכל בשולס כולו לא נברל אלו לזוח לזכ כי כוס סה כללות כל יסרלל כ' וכוס סה מחקיס כל החורס כללוחיס וסרסוחיס עושפ ווכרה קדס לז': (ד) כי כרי בחינה אלו בחינה כס אדם ח' מאסו ועד רגליו אשר נסבפ בחלו הקליפות כר. פייין כסוד מ"ס' פ"א מסכר כקלי דסס הרכה כי בח' ד' סחוריס דח"א' ודספסי"ה סס בחינה חב"ד וי' ח"א' ומ"ג כרי בחינה אדם ח' שלס כעסר ספירוח. ושד יס למרס כי כסוד טעם מ"ס ח"ל כסדוקן סקדס סכנרל אדכ"ר כנר חלופיס שלס על ידי מעשה החמורס כיו מנוררין כל המין דכל פרטיי כאלגילוח חן ממין דמלכות דלגילוח כי על כן לא כסודו וי' פכ"ס וכסנברל אדכ"ר המ"ג ל כפליון כלל כנשמה כל כמ"ן דכל השולמות ממ' דלגילוח ולמסה וככל מבחינה אב"א ונחלס כי כרורין וי' דלגילוח וכל כרוריו שולס ככריסח כיו כללנים כנב"ד דלדכ"ר וכל כרור כללות שולס כ"לכ"ר כנ"ח וכל כרוריו כללות כולס הפשיה כנ"ח דלדכ"ר ונחללו כל כרוריו שולמות כללנים ט ועל ידי כן סה ט כח כנלוחו

פנין סיומן אב"א מפני שאן ריבין יולאין ממט אליה וזו נדבוקן
 כי הפנה גשאר דבוק באלין אשר משס יולאח והגס כסיומן
 אח"כ פנ"ס היה ראוי שיחזרו להדבק ג"כ כמו כבוד אמוריים
 כי ג"כ יחנין ממט אליה אך הספס הוא כי ז"א שיקומסן
 שזה פנ"ס לכן הם מתדבקין כחוד שריין ולא מחסרין דא
 מן דא לכן זוגס חדיר אכל ז"ן שאין קומסן שזה איך רבוקס
 זה בזה כסיומן פנ"ס ע"כ. (ב) ועסה יש ב' מיפוט כי היה
 לרדך לברא אס האדם וזהו כדי שפל ידס יסברו מ"ן של
 כל בשפוט כנ"ל ולזה היה לרדך זוג וז"א להס להחזו אס
 לא יחזרו פנ"ס ולחזור פנ"ס ז"א לסכס כנ"ל כדי שלא יסלחו
 הקליפות באחוריים ונקבוס ולכן כדי לבטל ב' המיפוט האלו
 מה פשו ז"א נסרו אס הסקבא הסומדס אחרי ז"א ואח"כ
 הפלו ז"ן כנסרים למעלה כסכל ז"א פלמס שסס אין כח
 לקליפוט להסלחו באחורי סקבס חס כסכל דז"א הוא כח
 הספס של ז"ן חסן וכלה ושס יוכל לחזור פנ"ס ושס מוחזו
 ז"ן יחד. וכל פנין זה חניכו בזהר פ' בראשית מ"ס נפ'
 ז"ן כי אלוס אס הללע שזהו פנין כסברה ואח"כ ויביאס
 אל האדם מכסא ילפינ דפשאן ז"א לאפלאה לכלס בראשית
 דחסן דז"א אס כח נסחי לזיס כח מכאן וזילך יידי בעלה
 לבכס דכא ביסא דילכ הוא דכתיב ויבא אליה פ' פנין זוג
 בראשון דז"ן כפס אילוחן אינט כשאר זוגיס של אח"כ וזאו
 כי חווג כזה לא היה למטס רק ז"א הפלו אס ז"א כחיקס
 ואח"כ הפלו אס סקבא כבוד ויביאס אל האדם ושס נחזו
 כמ"ס פנ"ס. ואמנס כל שאר כוזגיס רז"ן דכח' פנ"ס אס
 למסס בניסא דילכ של סקבא שזהו כסכל סקבא ושס
 יורד כז"א לסחזוג פמה וסגה אז לא היה פדיון מ"ן של סקב'
 מבוררס ומחוקקיס כנ"ל וגמלא כי מ"ן ספמלס מלסס לגבי
 ז"א הם סמ"ן (ב) רביכס אשר הם שחזו אל סקוב וע"י מ"ס
 אלו ילזו אדס וזהו כ"כ מפולין וגמלוחן מד למעלה כמ"ס
 פנ"ס * . ואחר כך ירדו ז"ן

כעולה לו מכל זה כי פנין כח' מ"ג הם כשפוט הקדושות
 תמס הם פלמס אשר סוך מלכיס אלו סלרדך לבדרס ממש
 ולהפלותן ככח' מ"ג למעלה (א) וזאו יסחברו פמכס מ"ד פ"י
 חווג זכר ונקבס ומנ' כח' אלו טלריס ונברא"ס כגסמוס .
 חסו ספס סלרדך ככל חוג חוג מ"ן חדטיס אחריס לפי סלוחן
 מ"ן בראשיתם ככזיב סא' ככר טלרו מכם כח' גסמוס ולרדך
 ככל חוג חווג לבכר גילויין אחריס ולהפלותן ככח' מ"ן ג"כ
 להיות ככראיס ממש גסמיה אחרות חדשוס וכן ככל חוג חוג .
 ונחזור לפנינו כי כיון שא"א לסכסכר מ"ג רטקבא דז"א אלא
 פ"י סמחוטגיס וכמ"ס"ה ודסס אין לעבוד אס כדמס לכן ילזו
 ז"א אב"א כי אס סו חזרין פנ"ס סו סקליפוט נלחזין
 באחוריים של סקבס לרוב חקפס כנ"ל כי פדיון לא סו
 מבוררס לכן סוכרו ליסאר אב"א :

מ"ק (א) ספס לזה למס סכמבט סהיס סחלס אב"א שלא
 יסלחו חדטיס הפנין כי באחוריים סס סוד אלוס
 הם ק"ך לרופי אלוס והס מד סוף ספשיי כמבואר ושס
 אחריסן גזיס סקליפוט וגמסכין סס כסוף ספשיי וכן' כבוד
 אלוס אחריס בעדך אלו סק"ך אלוס שהס אלוס חיס
 דקדוש כמ"ס כי אלוס קדוסיס הוא. וסגה כג"ס ח"ז חסאיס
 ופיוטו אלו אלוס אחריס ככללין כשרסס כבוד אלוס
 סקדוסיס ככאחוריים וע"י כללותם כשרטן סס יזנקין מן
 ככניס ח"ס כל אחיזת סזוטיס כקדוש כי אינס אוחין רק
 פ"י כלליות כשרסס ולא ח"ז סכנסן סס פלמך ח"ס פרו פרו
 עד סוד כי אלו אלוס שרסס סס ממ"ז ביסוד סקבא כי
 סס ס"ג כי אחיזת אלוס וכאשר רוצה סמלסס להפלות מ"ג
 ככללין כל אלוס דקדוש סס ביסוד שנה וכג"ס ח"ז פס
 אז אחיזת אלוס אחריס כשרטן וככללין פמכס אפ"פ ססס
 אינס ככניס ח"ז פכ"ז סס יזנקס כבוד כללות. ח"ס וספחה
 כי סירס גבירסס סלרדך פליון מוחזו פס כספחה כביטל
 ביסוד כנ"ל וז"ס פרו פרו עד סוד כה כי סס מינע ספס
 כ"י. גס ז"ס אלוס כזאו גרס כנחלחך פ"י כי סמלסס כנ"ל
 אלוס אחריס סס נלחזין כאלוס דקדוש וע"י כזאו גרס
 כנחלחך כחלס סקדס ולזה אמר אלוס ולא אמר ס' וסגה

הגרות וביאורים (א) שר פלמס"ה ול פמס סקדי דכ" פד: וסגה סקדוס דל" פד וסגה ל"ד פ"ד פ"י מ"י: (ג) סג"ר פ"ס וסג"ר פ"ד:

יפה שעה

כדינת נס"ם שבו נפל בפשים דקליפות ומלא ועד פתח בכל חזר
 וככל יוס ויס מחברדן וכוליס לא זילשו להכבר כי אס על ידי
 משיח דקמס סחגלה כנ"ל: (א) וזאו יסחברו פמכס מ"ד פ"י חוג ז"ן
 ומנ' כחיסס חללו נילרס ונברא"ס כגסמיה פ"י. דע כי שחיס ססס
 לרבע סל כפון כמ"ס רז"ל כשכר כסירס פ"ד ואמנס כיוור
 מלכיס אלו סס פס"מ זכריס אלא ססס כולס כח' סס כ"ן כ"י וכל
 אלו נחקט פ"י ספח סחז' ממש מ"ג כחדס וללו יורדיס מלמכלס
 מוחזין דז"ן פד יסחזוטיס וסכ"ס וסכ"ז של כ"ן פולחן לקבלס וכל ד'
 כחיסס אלו סמחנרות כקבס ומלטייר כבוד דט"ן כל ס' ממי"ס ומכ"ן
 יפ"ס. כר כי ככ"ן ככללותו איט אלא כפ"ן וזיט שולס אלא פד
 יסחזו מ"ס דכ"ן ביסוד דז"א וכ"ן דכ"ן ביסוד סקבא וכן סחזין
 שלהס יורדיס פד יסחזוטיס מ"ס וב"ן דמ"ג כחדס וז"ל דמ"ס ביסוד
 דז"א וב"ן דמ"ס ביסוד סקבא. ואח"כ כמס כוזוג סחן סוכר כל חלק
 לטקבא ומלאו כל ד' כחיסס ביסוד סקבא ושס מלטיירות שתי כשפוט
 ממי"ס דמ"ס וממ"ס דכ"ן כשמח זכר. ומכ"ן דמ"ס וב"ן דכ"ן כשמח
 טקבא כל ס' כלל ממי"ס וב"ן. אלא סוכר טלו מ"ס וסקבא כולס
 כ"ן וטלריס כלחד. חכו סוד אסור רבון כי כשפוט יולאין איניס
 אלא סלחר כך כרדחס כשפל ססס סמחכריס איט מעל אדיו
 ואשרי סוכס לבת זנו: (ב) ופחה יש ב' מיפוט כי היה לרדך לברא
 אדס וזהו כ"י מה פשו ז"א נסרו אס סקבא כשפוט אחר ז"א
 ואחר כך ספלטס אס ז"ן כנסרים למעלה כסכל ז"א ס' דע כי
 מדגרי רז"ל דקאמר מה פשו ז"א נסרו אס סקבא מכל זאו כרדס
 סככר סו כז"ן מוחין גס דלכא וסס כן קסס למס לא סוכרו ז"ן גס
 ככיסוס למסס כמקומס פנ"ס כי כללס כזאו כידן סכל זמן סלא יש
 כז"ן אלא מוחין דלמלא סס סומדיס אב"א וכג"ס כסס גס מוחין
 דלכא חחריס פנ"ס. חל רז"ל כלכסי שער סקבריס ז"ל גס יש חילוק
 אחר כי סחזין של כח' חיס אכר כז"ל ככס סמכמס סס כטרמיס

יוס סנברס על ידי ספילוחו ומפשיו כרס וסכל וקצן סקוטיס ססס סקליפוט
 מן כרס ס' ככזות וסחיר ז"ן דלטיטת ככחיס פנ"ס וכן כל סמלטיס
 דשאר סולוחס חן סמלטיי פולס ספשיי כמ"ל אלא שלס כלה כידו
 לסחיר ז"ן פנ"ס כמדרנכ סוחר פליוס מכלס סהיס מדרנכ סכדיפיה
 סיכיו ז"ן ב' מלכיס סמחמטיס ככחר אחר ח"ה דלמח ולא סוסרד
 כיל אלו ולס סחוריס אלא כמדרנכ סהיס כמ"ס רז"ל כשכר מיפוט
 סירח פ"ד ומוס סודע כזאו שלס פלס כידו לסחיר פולס ספשיי ככחיס
 פנ"ס חס סכל מס ססחיר ככחיס פנ"ס כשולמות כריאס רז"ריס וז"ן
 דלטיטת לא סהי כר של קוס אלא לטי שפס וסכל סהי חלני וסמד
 וממחין לזיס סנת וזילט לא ססס סהי יוס סנת כס ומגין ועמר ככל
 לסוכס על ידי פולס קדושס סנת. וזאו לא כן פסח אלא ססס ססס
 נדול וגרס לסחיר כירס ססס וביחר מו ממש סהי כחחילס שלס די
 כמס סחזו כל סולוחס מוחין דלטיטת ולמסס ככח' אב"א כזאו סכיו
 קרס כרלחו אלא סוכן גס כזאו סירדו סמקומס וממדרנכס סכיו
 וכמקוס סהי קודס כספס פולס ספשיי סס יכט ז"ן דלטיטת וסלס
 שולמות כייס ירדו וסחלכזו כק"י וסמכר סוב כרס כשלס שולמות כייס
 וגס כלטיטת טלו כרס כסילס ירדס כי כמקוס סהי כו כחחילס ז"ל
 סס ירד יכט א"ל כמ"ס רז"ל כרדוסי סכנת ונסוף שער מוחין דז"א.
 ומפולס דכר פתן דכר מהוק דכר כי לא יחון ליסאר וז"ל ככסוב וכל
 זה כשולמות פלמס ככזיבין ובקומחן חן ממש סגרס ככפסו כול סח"ן
 סכיו כללסס כשמחו וסכטו כטיס סקליפוט. כלופס זה כי מ"ן חז"ן
 דלטיטת פליכס ככמר לא ינורך רע כי חלפו סוכו וססחלוק למעלה וכזאו
 כחלק סקבא כרסס פילאס דלס שלס כה ח"ו אלא סמחלקי כמ"ן סחן
 כריאס ולמסס ככל מלכזס כקליפוט חן מדרנכ מוספ כר חיסו סכסאר
 כו כזאו סקבא חלפו של שולס כזאו סכסאר כו. וסמלא סישר קומס
 אדס סלס נסנע כקליפס כי חלקי כריאס כזאו סכ"ז שבו נפל ככריאס
 דקליפוט וחלקי ירירס כח' חג"ס שט נפל ככריאס דקליפוט וחלקי פשיי

עם אשמו פנ"ס סה יסל פ"י מפילתיו ומפ"ט להכניס הקלי' וסה מחזיר לז"ן פנ"פ במקומן למטה וכו' מתנדרין הח"צ דטוקבא לגמרי והיו הסניגים מובדלים ומפרידין מן הקדושה והיו מפיס לגמרי ומחבטלין מן השולם וכל הגשמות הקדושות היו יולאין מתוך הקלי' והיו ימושו הקלישות ויספלטו כנ"ל וכאשר חטאו אדם וחסה גרשו שלא נספדרה המ"ן דטוקבא ד"א לכן אפ"ס שפ"י זוג אדם וחסה גרס להחזיר ז"ן פנ"פ במקומן למטה הגב לא היה דבר של קיום סמור כי לא היה מספיק בחזרה הכיא רק בשעת זוג לבר ותיקב כיסה הטוקבא חזרה אב"א פה ז"א וכיון שיהיה כן נמצא שיהיה לך בכל זוג זוג לעשיית תיקון שיחזרו פנ"פ לפחות בעת הזוג ולברר אז קאם ניזונין של אותן המלכים ולהפלות בנח"י פ"ג לברא מהם נשמות מעט מעט והיקב היו חוזרין אב"א כי אין בהם להפלות ולברר כל בני ייטונין ביחד רק מעט מעט . והגם בזמן חורבן בית שני בזמן י' הרוגי מלוכה נברו מאד מאד בשוטה ולא די שלא היה כח ביר בני אדם הסחחונים לברר ניטונין אלו פ"י מפילתן להפלותן בצד מ"ג אלא אפילו גם המ"ן דבינה ירדו למטה וחזרו להפטרב בקלי' ח"ט ונפשעםם שלמה אחמס וע"י היה השולם נאדר עד שכוולך כש"י לתקן השולם וזה היה פ"י הרוגי מלוכה כמ"ט בפ"כ . וסחלק את לריפין להדיעך כי כהה ג' נח"י יש בעמין פליים מ"ן א' הוא נח"י המ"ן עמין אשר נח"י ז' ככר נח"ל ספג (ו) . ב' (ז) הוא הפלומס כלי של בית הרהם של האשה כדי לקבל ספס הסר בתוכה ובתוך כלי זה יש ג"כ מ"ן שלה אשה נחבאר עריגים למעלה וכלי זה נעשכ פ"י ידים פליונים דבינה שסם ח"ג שלה שהם י' אלכשות וז"ס ה' אופיות מנלפך שסם כשלות והם יורדים עד שם למטה בטוקבא ונעשיית כלי וכמ"ט על פסוק פלי באר פט לה באר חפרוה שרים כרוס נדיבי הפס נמוכ פרשה כשפלותך דק"ן פ"א חשאר"ל על תמר שחשכב באלנפ והבן זה . ג' הוא עמין שהוא רוחא דשביק בנוהכ בעלה נמוכ בסבא דמשפטיים ל"ד כי אין נח המ"ן להפלות ולהפטרב שם מעמין רק פ"י הכוא רוחא דפאל ז"א בנוהכ באגא קדמאה כעודפ וכוא הי"ס דהס"ן כ"ן וע"י שם זה הוא הפלאת מ"ן לבעלה והכו עמין שהוא רוחא דשביק בה בעלה כנ"ל . והנה או בחורבן בית שני לא היה כח להפלות מ"ן הג"ל אס לא בנח"י אחרם רביעיית וכוא שחורטו י' חסידים הסם ליהרג ולמסור עמין על ק"ה כשפול ואחר שנהרגו היה כח נשחחיהם לברר המ"ן מהמלכים להפלותן מ"ן בכל זוג זוג שיש בין במ"ן דבינה בין במ"ן דטוקבא ד"א רחל . ועמס כיות סח באלו להפלות מ"ן הג"ל הוא כי כהה י"ב שפטים הס שורס לכל הגשמות שולם שסם עמין נח"י המ"ן הג"ל ואלו י' הרוגי מלוכה סם הגשמים פלומס כעודפ (ח) לכן יש בהם כח להפלות המ"ן

ואו כהזמן אב"א הא"אכ הטוקבא ילדה לנשמה דארס וחסה (א) וחזר כלל זה כנ"מ אשר נאמר כי אדם וחסה פ"י זוג דאב"א ילאו אין הטובה כפשוטו כי א"א לשולם להזדווג כי אס פנ"פ אך כהזנה לומר כי לא יכלו לפמוד ז"ן פנ"פ במקומם למט' להזדווג ולכוולא אדם וחסה והולרכו לפלות למעלה כחיק א"א כנ"ל הזדווגו סם פנ"פ פ"י מ"ן דבינה שפלטן סמ"ל וכאשר חזרו במקומן וידדו למטה הוכרחו לסוים אב"א ולא ילאו נשמת אדם וחסה כהזמן פ"ן אב"א . ועיין בדרכי חז"י פ' כמין חסא דארכ"ר וסנין סדר מעלות מדרגות העונות אך היו בעת שנברא ארכ"ר ושם (ב) פבין אין היו סוין פליונים במקום א"א ושם היו בנח"י אב"א (ג) וזדווגו שם להוליא ארכ"ר וע"ס הסב חסר (ד) כלל זה לכל המקומות שנוכר ענין זוג אב"א שאין הפנין כפשוטו אלא פ"ד הג"ל והוא כשיס בישראל מלת ומפ"ט שפ"י ינרמו שיזלו להזדווג ז"ן פנ"פ וע"י היא יוכלה להפלות מ"ן לגבי מ"ד דוסררא וחס אין ח"ו בישראל וחס אין כח כנוק' ד"א להפלות מ"ן שלה לגבי בעלה כעודפ כי אין המ"ן שלין אלא פ"י נשמות הסחחונים ולכן כדי לזווגם היא לריכה לפלות סם ז"א למעלה בחי"א והיא מעלה מ"ן דחמא ומזדווגים יחד ונמצא כי כמעט זוג זה אין נקרה על שסם רק פ"ט א"א כי עד שם פלו ובכחם וע"י מ"ן שלהם סם מזדווגים ואלו בעת ההיא היו חזין לירד למטה למקומם לא היה יכולם וכה להם לעמוד פנ"פ אלא אב"א ונמצא ודא שאין שום זוג אלא כהזמן פנ"פ אבל מה שאזו קוראין אותו זוג אב"א ר"ל שסם היו אז יורדין למקומן למטה לא היו יכולין לעמוד אלא אב"א כי פ"כ פלו למעלה כדי שיזכלו להיות פנ"פ . ונחזור לעמין כי אדם וחסה ילאו פ"י זוג פריס כפנים למעלה אשר זוג זה נקרא (ה) אב"א וחמסס אס היו ז"ן יטונין להזדווג במקומן למטה פנ"פ היו אדם ואשמו יולאין מתוקנים כמכלים הפיקון וכל הפולמח היו שלמים וכנה אחר שכרא הקב"ה לאדם וחסה אלו לא היה שסמא אחר שנסרו הקב"ה כדי שיזדווג

הגהות וביאורים (א) אדם עיין גם בליקוטים ד"ס פ"ד : (ב) אדם עיין בספר פתח"י דפ"א פרה קדושים דכ"י רע"ד : (ג) ס"א פנ"ס : (ד) כש"י פ"ס : (ה) ר"ל שסם היה יורדים או במקום למטה לא יכולים לנפוד אלא אב"א : (ו) לקמן סופ"י : (ז) שער ל"ב פ"ו ושער ל"ג פ"ד : (ח) עיין לשל שער ח' פ"ג וז"ל כהני פלוגכ כס ירדו סיפון זרע של יוסף בינאו עמנו וע"ס וכו' ויקריבו י' כהנים כלל . טוב ראית נשבר קצור הגי' פ"ס עמס ח"ל וילך ירדו סיפון כס י' לנפון כשפויסין כל יורד כהני מלוכה ולא כשפויסין פנ"פ וע"ס וירדו וחס לא ק"ה פ"י . ועיין נשבר כנללים פ"א כשכר דפסדר טעם לפלן יכ"ז פ"ן לפלגטו ונפסם פלג לפ"ן לחרול וזרין ייסוג על סה כשכר כחן וק"ל . נחם ליקב פשרסס ה' אום פ"ב :

אוצר החכמה 23590

יפה שעה

מוחין דלכא מתגלים ב"א אין לאס ורחל יזללים פלחוריו ואין אמר מה פכו א"א נסרו את הטוקבא כ' כיכן היא הטוקבא . ושער נלפ"ד שכבר ח"ל סם כשלטי דבריו כשפר הקדושים . נחז כי שוחין דיש"ס"ה נקראים שוחין דפנים כסרד יקב ורחל אכל כסרד ז"ן כנחלים אינם נקראים שוחין דפנים אלא מוחין דא"א פלנין יע"ס וכן מוכרס מחסלה שחרית דל יום דחפלת חול כעודפ . וא"כ פ"ס ח"ל כשלאר אין שוחין דלכא מתגלים ב"א במקום לאס ורחל יזללים פלח וספחא מיירי כהיה ב"א מוחין דחגובה לנדס . אכל כאשר באים שוחין גם דיש"ס הוא מחקן ומזינא פרוצי' לאס ורחל נמוזחח וחזרין יקב ורחל פנ"ס . והנה כדי להוליד נשמת ארכ"ר לריכוס ז"ן כנחלים לחזור פנ"ס כי כיון נעשכ על יום ומוחין דיש"ס"ה אינם שפולים לחזור פנ"ס ז"ן כנחלים לחזור פנ"ס . לכן היו שומדין אב"א . לכן מה פכו א"א נסרו את הטוקבא ובעל אוחס לחוספ ולהכיל דלסון יסן כי למסס במקומם לא היו יכולים לעמוד פנ"ס :

לא זוג י"ל להזינא נשמת והס נחיסה פנים כי הוא זכר וסמוחין ח"א דמלך אימא הנקרא נשמה וסם עדיין אחר וחס נקבכ כו' אך כל זמן שאין לו שוחין דנח"י חמסס שסם פיקר סאור ישר שלו כו' ולא הוא שומר אב"א ומקבצו כנלי של לחוריים שלו ז"א איננו יכול להזדווג וכמ"ט נס"ה שכשנשמה של ארכ"ר ילא מווג אב"א יע"ס . סל למדת כעם שנעשכ כיוון כדי להוליד ארכ"ר היה בנח"י אב"א כח"ס ח"ל כפרקין יסן כי לא נעשכו עדיין שוחין דלכא . ומלבר דא"כ קסה לשון ח"ל שכמב מה פשו א"א כסרו את הטוקבא כ' . עוד קסה כסרי כחב ח"ל כשכר חל ולאס ס"ז ז"ל כי כנה אין שלס כ"ארוח כחכר יולאים לחן לנשמת ולתקן פרע"ק לאס ורחל רק כהיה נ"כ השוחין ח"א פנ"ר אב"א מלנכסים כחוס כו' עד חכור כלל זה שאין נעשכ אלו שני סרטיפין לאס ורחל כ"ן אלא אחר מלנח מוחין דלכא ב"א יעש"כ . והשחם ממה נשכר קסה אס ככר היו שוחין דלכא ב"א למס לא היו סג"ס למסס במקומם ולהכ לכו להפלות למכלכ כחיק אב"א . וסם עדיין לא היו שוחין דלכא מויליים ב"א סל אחרת סכל זמן שאין

היכלו היבר

לזו סומו ר"ל נארם בשפה שפנע לקן אהר ממור עד לזיס
השנה שאח בריאה אך אחר שפנע נספוח ביזמן דחול מה
שמחלה פ"י חוג זה דו"ל אשר סיה למחלה נחוק דו"ל דאלימות
וכיכלא לכן סיה ז"ל נסוד נשמה שפנע ומלטים נסוד
רוח שפנע ז"ל אך אחר שפנע ידעו כל השולמים ממקום
קדושסן לכן יצירה נחלגש בפשייה ואין א"י מקבלם רק פ"י
פשייה מיררה (ז) בהתלבשות הפשייה וכן בריאה נחלגש
ביצירה והטוקבא בבריאה ח"ל נטקבא . ופחה נמלא כי סוד
נפש שפנע מחלה בבריאה סוד פחה ממלטים כי המלטים
ידעו להיות נסוד נפש וה"ל ירד נסוד רוח וכינה נסוד נשמה
וכנה לא יתקפו המאמרים האומרים שנפש במלטים ורוח בת"ס
עם האמור בסבא כ"ל . ואנה להיות כי בבריאה ירדה ביצירה
נמלא פחה כי בריאה ויצירה יחד ולכן אל מחמה אם הכתוב
א' אומר ויג' כי בבריאה ויצירה שפנע סוד נפש ויג' כי
האדם סיה מיררה ואח"כ נחלגש בריאה ביצירה וסרה
פחה כמה פחיתות נרם אדכ"ד פ"י חסוד כי סחלה סיה נפש
מיררה ממם ופחה רוחו מיררה סרי כמה מדריגות כי נפש
מעו"ו ונפשו מפשייה ורוחו מיררה ממקום שפנע סחלה נפש
וגרם זה לקולל סרה בשולמות סלמן . וזכו סבין סחא אדם
בראשון כי הקב"ה אומר לו אחר שלא סיה לו חלק מפשייה
שלך לא יאכל מען הדעת סכוד סוד דפשייה וכאשר אכל
ממעט אז ירד ממעלסו ונחמפעט וזכו סבין אך פן הדעת סוד
במלטים סכוד פשייה ובמ"ל מחיר סכוד יצירה פן הדעת
סוד מספרו"ן וסמ"ל אך פ"י מה שנתלבש ביצירה בפשייה
נקרא פן הדעת ביצירה ג"כ . גם ראה אך סוד לפי שמספרו"ן
נסוד אדם בראשון ממם כ"ל לכן סוד נל גדלות נפש של
אדכ"ד ונפשו נהפך ללפיד אש נפולס יצירה סמיר נפרק
כיכלום כי משס נחג' :

דרוש ב (ח)

בתחלה אודיעך דרך קטור כי כל בח' מ"ד שנברו מן
כו' מלכים ושליון עד בטוקבא פליחה אינם ראיון
להפסיר לפשות מהם בח' חלד עד פסס כ'. וביאור הפסין סוד
כך כי כנה נחבאר אללטי כי מן דו"ל סיה ז"ל שסס סכנים
בראשונים שלהם נס נחבאר אללטי כי כל הפלוסופס וכחוסס
סס לברר ולהפלות סרטיין של ז' מלכים שמשו (ס) שהס רפ"ח
נילויון וע"י הפלותיו חנו מפלין סרטיין סוד יסוד יוקבא
דו"ל בבח' מ"ד ומחקקן ונחקקס סס כי יורדן מ"ד במקום
הסוד שפלו מ"ד ומכ' בח' אלו נפשה טרה סוד נס נחבאר
בדרוש א' כי אין נט יסולת לברר כל סרפ"ח יטליון בפסס
א' כי אס סיה כן כנר בא המשיח וסיה מחקקס נלפ סמס
לנל כ"ל . אמנם בכל ספלוס וספלוס נפי סונס סרפ"ח וסוד
זסיה סמן אהר אז נאמרה ספלוס ססוד ק מנברין שיסור
קטוב מהרפ"ח נילויון סוד שנמלא כי קודם סיבא משיח ילו
יוגמרו כל סרפ"ח נילויון לסחסקן . דע כי זולת מה שאש
אומרים שהמ"ן אהר בו' מלכים סס בח' סגשוס סנה נס
הפולמות ספלויונים הובררו מסס נחכר בע"ה בדרוש ג' ומכ"ס
בדרוש א' . אמנם אחר שנמר לססברר מחלק וז"ן סלמן אז
מה שנאמר לססברר סס בח' של סגשוס סודליון מפולס
אלימות סודע וסבן זכ מלד :

והנה סוונג בראשון סיה נפס בריאה ספולס סיה פ"י נס
בבחיורס

סמ"ן ססס מליחות סגשוס סלמן וענין יוסון י' סרוניס לבר
וסכססס סס י"ב נחבאר בדרוש אחר . וסנה ענין זכ נחבאר
ויהר פקודי כפנין י' סרוני מלוכה ואחר סס נופח דילסין
אחמסר לספ"ח ונחמסרין למלכא (ח) קדישא וספנין כמ"ס כי
לא די סוד לא סיו מבוררין סמ"ג של הוקבא אלא נס מ"ד
דבינה ג"כ ידעו ונחמריבו בקליפות . וסנה סמ"ג דטקבא דו"ל
לשולס סיה ס בריש סס"ח ולפולס לא ילוו מסס אמנס של
סבינה כנר סיו מבוררים וסודו לירד כנ"ל וסמ"ג דבינה סס
מסבררין פ"י נשמות אלו של י' סרוני מלוכה וסס מפלין יוסון
מן הקליפה למפלה בבינה ח"ס ס"ח נסמחא דליון לאלחמסחא
דדחא קדישא ריליון עסרה רחיון סחפחא דקרא יוסון וס" ר"ל
פ"י רוחין דילסין יעלס מ"ג מסחא לעילא ח"ס מסחא ריל
מחקקס הקל' עד בינה וסבן סיסב ענין סעללח מ"ן מה
פירושו סכוד מ"ן מסחא סהס הקל' למפלה בבינה או כמל' .
ואמנס סעללח מ"ן דטקבא דו"ל מסחא מן הקל' למפלה
כנוקבא כ"ל איט אלא פ"י גופין דילסין ממס סנהרנו וז"ס
ונופח דילסין אחמסרו למלכא חייבא פ"י ביסוד הקל' אהר
סיה ס"ח אהר כהס נאחיון סמ"ג דטקבא דו"ל כפולמן כנ"ל
סמפולס לא ילוו פסס וסס (כ) מכויס נסס סס"ח ממס .
וסנה גופס של י' סרוני מלוכה נמסרו אז כידס דס"ח וסרוס
כדי שיסיה כסס כה לספולס סמ"ג דטקבא דו"ל מסס כוססן
כי סלח כניסין סס מקבלין לער דסרינה ולכן כדי להוירא
סמ"ג דטקבא דו"ל אהר סיו משרשים כעמק הקליפות סס"ח
כולרט גופס להמסר כיד סס"ח שיסרנו . ואל סחמה סוד כי
סנה גופס שלהס כוז כ"כ מוככיס עד אהר סיו רליון כפרך
נשמות של בני אדם אחריס כי זכו מפלס סרטיקיס לזכר גופס
ולפסותן טורס וזכו ספסס סליון מיחה סכר כנרטיקיס ורלייה
לדבר מליחיו ז"ל כי פלה כשמיס כגוף ונפש כח"ס כפ"י
כענין גופס של אדכ"ד מסיכן סיה ומכ"ס גופס אלו הקדושים
י' סרוני מלוכה סנהרנו פל ק"כ לסכליס ולסונה כ"ל כי ודאי
נפס ממס פלו כנחי' רוח וסס מפלין מ"ג דטקבא דו"ל
סליו וליך עד יוסון סמסיח וסנה גופית שלהס סיו מבחינה
סרטינט . (ג) ח"ס ומככא ריון דקורבנין פ"י כהו סהקרבן
סוד מפלה ומקרב ספולמות זכ לזכ כנזכר כענין מפלה
ספלה אך פ"י סררבון ססמיר אטו מפלין פולס כפולס סוד
רוד דו"ס כנזכר סוף פרשה פקודי נס אלו סססריס י'
סרוני מלוכה סס מפלין כגופס ממס אס סמ"ג דטקבא
דו"ל למפלה :

מין אמנם נחור למליאה אדכ"ד מה ענינו דפ כי הלא

אדכ"ד לא סיה כו סוס חלק מפשייה רק
נפש מיררה (ד) ונרמו זכ פ' קדושים דפ"ג אדכ"ד לא סיו
ליה מהאי פלמח כלום חוד לדיק עביד כו' (ה) ואמנס נפשו
סכריאה ורוחו מוקבא דו"ל דאלימות ונשמה מ"ח דאלימות
ונשמה לנשמה מ"ח דאלימות אך מפשייה לא סיה חלק ממנו .
ולככן זכ נבאר סוד ספולס כי סלח סהורבה נגד הקל'
וסיסוב מחלק לז' כי ח"ל נגד פשייה וס"י נגד יצירה לכן
נאמר פ' ויקבל דרקטיס דיצירה (ו) קיימין למגנח פל ארעא
ומקום סמקדש נגד בריאה ומקום ק"ק נגד סיכל ק"ק דבריאה .
וסנה סכין כזה מ"ס כסבא דמספסיס דף ל"ס כענין נר ס'
נשמת אדם נשמה ורוח של אדכ"ד דכר וטוקבא כשמה מאלגה
כרברא ורוח מאלגה זוסא ואלו סס סוד ז"ג סהס נשמה ורוח
של אדכ"ד מסס . וסנה לפי סארה"י ממקום כפרתו סכוד
מוכה נכר לכן סמיד סיה ספולס כסוד שנת סכוד בריאה

הגהות וביאורים (ה) ר"ל כינה סוקרס פלמח דוכורס כפסיס כריס וספ"ס לקמן : (כ) פסין : (ג) ז"ל כהו נחי' סררנטס כן סכנ כרד סמן ססון וסריס
חייב כשפ"י מליחיו כנ"י סוף סקודס : (ד) נסכודרין דף ל"י דלדיכ"ד גופו סנכל דלסו מ"ח וסנה סכנ וסר"ל סוד פססיס וס"י
פיוניס . ולס יל דכיון ורליון סוקר כנוף כוז מ"ח ססונ שסר דכולו סוד מ"ח סכוד יצירה . אלא דסריון לא אסיק מחוללס סכסר דלח סיה לו סוס סלן
נפסיס ולינו כן . כוז רליון כשער פלפרי סג"י נסרחה קדושים שיסב זכ . אפס ליעקב ססרסב א' חוה קס"ח : (ס) א"ס פיון כסור סלרבי"ד דל סרסכ קדושים
דכ"י ססיס כלמך : (ו) ז"ל דפשייה כמ"ס כשער פלפרי סג"י פ' ויקבל דכ"י עיג : (ז) כ"ל ולין לכו סקבליס אלא פ"י ססיס יצירה : (ח) כל סוף זכ יוסר
כארכה כפוליס סטר כי ס"ג דף פ"י אר"ס ח"ג כניקון סקודות פ"ס וכסער כקדשות דף ס"ב סוד רוח כ"י כענין מ"ן פס פסיס . סמן ססון : (פ) נחלס
רשיק ספלויון כוז לברר כפליס סמ"ל . אפס ססורס וכפולת סס לצוף ולכרר וללון כלפ"ס ונס ככליס ולכסר פסס הקליפס אהר זכ סיה פ"י סח"א ידכ"ד (כסכר
כשער כ"י פ"ח וכסמר מ"ס ס"ד) להר כנר סיו סבוריס ונרס לסיל סוף הקליפס וסוד יצירה ספולס דכמות ער כסכר סס . סמן ססון :

סידור תפלה להרש"ש

קלח

רש"י	ר"ס
אהיה יהוה אהיה	אהיה יהוה אהיה
אהיה יהוה ארני	אהיה יהוה ארני
י	י
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא	

אחר הזיווג שבמזמור יענך יורדת הגוק' דאלילות לבריאה בהיותו עדין למעלה
 בחלי' ויולדת, ויכוין להמשיך מן הולד ההוא הגולד חלק האורות והשפע
 המתייחסים לחילוניו' ופנימיו' פנים ואחור דאבי"ע דבריאה דאבי"ע. והם הנשמות
 דנרנח"י דנרנח"י דכוללים, והם סוד הקדושה הזו הנאמרת בלה"ק וגם בלשון
 תרגום לכסות ולהסתיר ולהעלים קדושת לה"ק חוץ לשון תרגום, והיא קדושה
 הנמשכת מלמעלה מהאלי' לבריאה והיא כדוגמת קדושת האלי':

(א) **אחיב** יאמר וזא לציון גואל ויכוין בכללו להאיר לרחל שעתה יורדת
 להק"ק דברי' ויולדת ולד כלול מנר"ן וחלק הנשמה שבו לוקח הבריאה:
ובקדושת וזא לציון דמש"ק יכוין בה להמשיך שפע חוס' קדושת שבת
 מפ"ר עולם האלילות לבריאה ותתקיים כל השבוע וכל פרטי
 כוונותיה היא ע"ד הכו':

ובקדושת וזא לציון דמנחת שב"ק יכוין להמשיך שפע מן האלילות העליון
 ואור מחצ"ד דז"א דאלילות אל הבריאה העומד עתה במקום
 שהוא ז"א כדי שיוכל עולם הבריאה לקבל אח"כ הארת אור עלמות כחצ"ד
 דאזא המתגלים ומאירים בחצ"ד דז"א וגם הוא מאיר משם וממשיך הארה
 לחצ"ד שלו המתלבשים בחצ"ד דבריאה ומתגלים אורות עלמות חצ"ד דאזא
 שבתוכם ומאירים בבריאה ג"כ:

ובא לציון גואל וישבי פ"שע ר"ת גוף ביעקב נ'אם

יהוה אלהי אהרונה ויאני ר"ת בניו, יכוין שבניו שירדו לחילו'
 בעון שז"ל ע"י תשובתו יחזרו לגוף אולר הנשמות ויזא הגואל זאת בריתי

אותם אמר יהוה אלהי אהרונה רוחי אשר עליך
ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיד ומפי
זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה אלהי אהרונה מעתה
ועד עולם ואתה קדוש יושב תהלות ישראל

וקרא

(א) ח"ה בכוונת קדושת וזא לציון יש קלת סידורים שבתוב בהם כלים הכו'
 בש' השמות פ"ה שהם שמות דבי"ע ועיין בס' פתח עינים דף כ"ג ע"ד עייש"ב

סידור תפלה להרש"ש

וקרא זה אל זה ואמר

יכוין להמשיך שפע וקדוש' מחח"ן
 בג"ה דת"י דפנים דריש' עי'
 דל"א והס עתיק ונוק' וא"א ונוק'
 דאו"א וישסו"ת. נרנח"י דנשמה דרוח
 הכו' דכללות האלי', לחח"ן בג"ה דת"י
 דפנים דריש' עי' דל"א והס עתיק
 ונוק' וא"א ונוק' דאו"א וישסו"ת
 נרנח"י דנשמה דרוח הכו' דכללות
 הבריאה :

גם יכוין להמשיך שפע והארה גדולה
 מת"י נימין ומת"י עלמין ומת"י
 עיבר דג' ע"ב דבג"ה דפנים דחצ"ד
 דריש' תניא אוירא דא"א דאלי'.

יוד	הי	ויו	הי	ת"י	נימין
יוד	הי	ויו	הי	ת"י	עלמין
יוד	הי	ויו	הי	ת"י	עיבר

לבג"ה דפנים דחצ"ד ובג"ה דפנים
 דחג"ת ובג"ה דפנים דנה"י ובג"ה
 דפנים דיעקב ורחל דבריאה :

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

ויכוין להמשיך מוחין
 דבג"ה מצג"ה
 דפנים דחכמות דחצ"ד
 הכוללי' דמ"ה וצ"ן דצ"ן
 דאלי' לבג"ה דפנים
 דחכמות דחצ"ד ודחג"ת
 דבריאה :

גם יכוין להוריד ו' שהוא ת"ת
 למקומו עם השפע שקבל מן
 החכמ' הנק' קדש והיה קדוש :

קדוש

יכוין

יכוין להמשיך שפע וקדוש' מחח"ן
 בג"ה דת"י דפנים דרישא עי'
 דל"א והס עתיק ונוק' וא"א ונוק'
 דעתיק ונוק' וא"א ונוק'. נרנח"י דנשמ'
 דנשמ' הכו' דכללו' האלי', לחח"ן בג"ה
 דת"י דפנים דריש' עי' דל"א והס
 עתיק ונוק' וא"א ונוק' דעתיק ונוק'
 וא"א ונוק' נרנח"י דנשמ' דנשמ' הכו'
 דכללות הבריאה :

גם יכוין להמשיך שפע והארה גדולה
 מת"י נימין ומת"י עלמי' ומת"י
 עיבר דג' ע"ב דחח"ן דפנים דחצ"ד
 דרישא תניינא אויר' דא"א דאלי'.

יוד	הי	ויו	הי	ת"י	נימין
יוד	הי	ויו	הי	ת"י	עלמין
יוד	הי	ויו	הי	ת"י	עיבר

לחח"ן דפנים דחצ"ד וחח"ן דפנים דחג"ת
 וחח"ן דפנים דנה"י וחח"ן דפנים
 דיעקב ורחל דבריאה :

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

ויכוין להמשיך מוחין
 דחח"ן מחח"ן
 דפנים דחכמות דחצ"ד
 הכוללי' דמ"ה וצ"ן דמ"ה
 דאלי' לחח"ן דפנים
 דחכמות דחצ"ד ודחג"ת
 דבריאה :

גם יכוין להעלות ולחצר אות ו'
 שהוא ת"ת לחכמה הנק' קדש
 ולהמשיך לו שפע מן החכמה והיה
 קדוש :

קדוש

הה הה הה הה
 הה
 הה הה הה הה
 הה
 הה הה הה הה
 (ה) הה

הי הי הי הי
 הי
 הי הי הי הי
 הי
 הי הי הי הי
 (ה) הי

שואו בגבו' דעתיק כי מטא שורא אלו החוצ' גם סא מס' ס'א כ'א כלל מחאה ג' ח'ק וסא סוד מן החיים מהלך ס'ק אה כי סא ומחשקטיס בחג'ת ג'ה ח'א וכן כוא ג'כ לוקח גם ס'ח'ק דגבו' וסא ג' אלף וסא האלף לך שלמא שואו ס'א לוקח החוצ' ואח'ך כוא טסן פ'י אה סגורות לגוק' ומאסיס לטטריס אה פ'יו סא סגוק' שמיס' ר' וגם כוא מס' י'ה דס'י'ן כהכאה וגם כוא מספר ריכוע אלה'ס פשוט וכל אלו הכח' סא ר' וסא טטריס אה ספרי שואו כללות סד' י'ס כהכאה שסא אלף ר'ס לטטריס' אה ספרי וגם ספרי כוא ס'ס דיוד'ין וכוא אבא וכוא מסלבט סך לימא שואו י'ס דס'י'ן גם כל כללות סריטוע אלה'ס כמיטי שואו אלף כוא ספרי וטטר אוסיות ספסויות שסא מספר ר' וכסמף שמאל יסלבט כסא קס'א כלי נקוד שואו לימא ופ'כ קס'א מספרס זכ'ר ומסא יסין לסמך החוצ' כהכר לז'ן: ודע כי שורא אלו ססלס סלמין כוא כנינה שסא ארין ארוס דמינה נפק ס'מ לכן נרמז אלו סג' כסא אה'ה דאלפי'ן סכנינה כי האלף כוא רומז לשלס ס'א שואו א'ל סד'י מלא ג' אלף וכל האוסיות דסא ס'ס חוק סד'י אוסיות אחרונות כה א'ל סיו'ס ג' כ'י כמס' א'ל סיו'ס וסאר האוסיות פאר'א ג' פ'ו כמין אלה'ס כי כאן כוא חוקק דריס וסא יו'ד אוסיות ס'ג ג' ל'י כמס' א'ל אדני' גם קמ'ג פס י' אוסיות ג' קנ'ג כמין א'ל סיו'ס אל אדני' דב' פולמות סחטטריס . (א'ר'ה עין זה סוכא כמ'ס ס'ג ח'כ פס'ו וי' וי' ורוב ככל סקדמות אלו ככר כספסוס לפיל כמ'כ כמס' הכא'ף אה ג' וכמס' ס'י'ן אה ס' וסא שכתב' כוא מוס חידוש סנפחד כה כח'ל וסא גם פשוט סיחוד לזכירה סכתוב אה' כמ' סאכטוב כפ'ה וזרין סיחוד סכתובים לפניך סקדמות אלו כדי להבין סיחוד גם כמסנת סחדיס כחוב ש'ס לכין סיחוד כזה כיוס ר'ס בעלות סאר . וכס'כ י'ן כהב לכין אוסו גם כיו'כ כמס'ף וכספילס כסיכס איה מקוס ככודו יפ'ס . ועין כסער רוח סקדס כיוחוד הזכירה סכתוב סס כ'אוק') :

הי הי הי הי
 הי
 הי הי הי הי
 הי
 הי הי הי הי
 הי
 הי הי הי הי
 (ו) הי

הה הה הה הה
 הה
 הה הה הה הה
 הה
 הה הה הה הה
 הה
 הה הה הה הה
 (ו) הה

ג' ס' וס'יסס ג' כס'ף
 יי וו דד גה גה
 נקודות סמאל ג' ק'ל
 כמספר ס' סיוס

ג' ר' וס'יסס ג' כס'ף
 יי וו דד גה גה
 נקודות סמין ג' פ'
 וסלבט פס סס פ'כ וכוא לאבא

יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה

סילוב כמף ימין כסס
 פ'כ

סילוב פס סס קס'א וכוא
 לאימא
 סילוב כמף שמאל כסס קס'א
 יאילף ודרי די הי
 הך הה יי

יי וו דד הי
 די הי הי הי
 (ס) הי

מספר נקודות ימין וסמאל ג' ר' כמספר ריכוע אלה'ס
 וכמספר י'ס דס'י'ן כהכאה כנז'ל :

א אל אלה אלהי אלהים
 צבאות פ'ס ג' צבאות פ'ס נימסריא

כס'ף כס'ף
 וכוא נגח דעסיק וכוא סוד דעסיק

סילוב פ'כ וקס'א נימסריא זכ'ר ומסא יסין לסמך סחדיס
 יוד אלהי הי ויו יוד הי הי

קכ כוחין דפיכור סא כ' ללמיס מלכביס כ'יס ס'מל' ריססו'ס וסא סמלכביס ככלי סחינון ח'א וכחוט מלכב כרנח'י דנפס וכחחילס נמך ספס דנפס ומסלכס ככלי סרלשון סל סככד ומסא סמפס פ'י סגידין סמגליס דס כנה'י דכלי סחינון וכהמך ס' מדסי סעיכור נמך סרנח'י דנפס ומסלכב סרוח ככלי סחינון סל סלכ ומסא סמפס פ'י סעורקין סדופקין כנסי' דכלי אולמי וסגח'י מסלכביס

קס יחוד הזכירה מחילה ימין כגבורה דעתיק שוא כול'א דקדריטס'א וכוא אלה'ס דס'י'ן כריכוע סמלונכס כמחא סחימא סמכ' ח'א . ופס יסין לסמך ס'ס וס'כ' סל דפס דמחא סחימא כין סרין כספין ויסך כמף ימין לאבא וכסמף שמאל לאימא וכל א' מסס סס ג' י'ה דיוד'ין וס'ס'ן כהכאה וכסכר כוא ג' י'ס דיוד'ין וס'ס'ן ודלפי'ן כהכאה ג' כסר . וכן ימסך לפס סארס מהט'ס דעתיק שסא סס לנאוס ווא'ל סס פ'כ קס'א ומסא ימסך לז'ן אלהי אלהי למד למד לה יהוה יהוה למד למד לה יהוה :

יוד הי יוד הה ג' אדני וכסכאה יוד ס' ס'י ג' ס' ויו'ד פסס ס'ס ג' ר' ימין :
 יוד הה יוד הי ג' אדני וכסכאה יוד ס' ס'ס ג' ר' ויו'ד פסס ס'י ג' ס' סמאל וס'יסס דסיט ס' ור' ג' ס'ק כמין כס'ף ח'ס כ' כחפוס :

כמף ימין כמף שמאל
 יוד הי יוד הה יוד הה יוד הה
 אדני אדני
 הי הי הי הי הי הי
 הי הי

הנהרות וביאורים (ה) וסגו חסב כאן עשרים פסס ס'י סכוא סלס יוד' פסס ס'י וסוא ג' ס' : (ג) מוסב דו כאן עשרים פסס ס'ס סכוא סלס יוד' פסס ס'י וסוא ג' ר' : (ד) מוסב כאן עשרים פסס ס'י וסוא סכוא יוד' פסס ס'י דכף סלס חוס ככף ימין (כ) סוד כסילוב כוא ככף ימין חוס אהס פירר כ'י דיוד'ין חוס אהס פירר ס'ס וכס'ין וסון אהס פירר . ואח' אהס פירר ס'י ודיו'ין וסון פירר כ'י דס'י'ן וסון פירר וכן ד' סלסו'ס וכן ד' כמף סמאל כסילוב אלה'ס קס'א אלו ססס סס פירר ס'ס וס'ין פשוט :

חכמות וחסדים ראבה וממ"ה דב"ן] שהם חכמות וחסדים ראומא וממ"ה פתה לבניה ונצורה דיליה ואלו הם החזון המלובשים כנה"י ראבה ואומא נעשית מב"ן דמ"ה שהם בינה ונצורה ראבה שמשו לה פתה לחכמה וחסדים ומב"ן דב"ן הם בינה ונצורות דידה ואלו הם ד' מוחן מלובשים כנה"י ראומא :

אח"כ כל הב' ללמים הזכר נתיאם לז"א כי הבן יורש אביו ואמו והוא טתן לבת ומאיר לנקודת הטקבא מהמחין שבנה"י ראומא שהם ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה ויוזאים ההארות הזכר דרך החזה ח"א ומתפשטים בנקודות הטק' שנתלקה ל' נקודות וע"י הארה הזכר נבנית ונפשיה פרטוף נמור מהחזה ח"א ולמטה אב"א כי נישטף לה פ"ס בכל נקודות מה' נקודות הזכר והוא פ"י האפל של שלש החמתון של ת"ח וב' חסדים דמ"ה והארה פקדן סתאין דמוחן דמ"ה המלבישים בפרקן סתאין דמ"ה ראומא שבמ"ה ח"א נקדו הדעת טק' ומל' דילה וכל הארות הזכר שלים בדרך א' עד שיואלים כלם מהחזה ונפשיה ללם פ"ג רשא דטק' ואח"כ מתפשט הללם הזכר בכל י"ם דטק' כי לפלם כל בנין פרטוף הטק' הוא פ"י אחר :

אח"כ כעת הגסירה (ב) מסתלקם הב' ללמים הזכר מו"א ואלו החכמות והחסדים שהם הללם ראבה דהייט מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן בשאר מקוף ע"ג רשא ח"א . והביטם והגבורות פס ללם ראומא שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן נכנסים בטק' שלא פ"י ז"א ועי"ג ננסרת שאינה לרישה לו וגם ננסרו אחרי המל' דמ"ה ח"א שהם הם הפ"ס דילה שפלו בז"א והיא שארה נקודת אחת ופתה גדלה בכל אחורי ז"א ואלו פולים לתקום אבא ואומא וחס הם פקבלים כמוחן דפנים ואלו מודוונים ביהא ראומה וטתן לה מ"ה דב"ן וזה נקרא אחרא דשדי בעוה ולפמשים נקרא חסדים ולפמשים נקרא נצורות פמס ובר פמס טק' פמס מ"ה ופמס ב"ן כי פ"י נצורות שארא בידור הב"ן של חקן אקרא פלמה שהיא חק' ה' פ"י מהבדריה כל שאר בידורי הנשמות דב"ן כי הוא שורש פס ב"ן וכל חילופים הזכר כלם טדקים כפי מש"ס וזה הוונ נקרא זונ אב"א יפן ראם היו במקומם לא היו יטלים אז עדיין לקבל כמוחן דפנים והו שומדים אב"א :

אח"כ נמשך לז"א המוחין דפנים ומדוונים שנים וטתן לה מ"ה דמ"ה וזה נקרא זונ דפנים פמסם בהארעה מ"ד והראשון היא לעשותה כלי וכל זה הוא בזונ יפקב ורחל אז פס לאה אז ז"א ולא שא ז"א וטק' אינם שוין בקומתם אמנם בזונ ישראל [ורחל] שהוא בשאין בקומתם שומדים שיה בשוה גנון בתופי שנת ר"ס אז הוא באופן אחר כי חתילה נבנית פרטוף [הטקבא] פ"י הארת ב"ן דב"ן כי הארת מ"ה דב"ן שהוא חלקה מהב"ן סתלל לא יכנה לקבלו כי חתום הוא חוק נה"י ראבה ונצורה ת"י ללם דוא"א מ"ה דמ"ה וב"ן דמ"ה בשאר מקוף ע"ג ז"א ובינה ונצורה דוא"א שהם ב"ן דב"ן ומ"ה דב"ן ת"י במחלל דב' הלמים נכנסו בטק' שלא פ"י ז"א וננסרת וחרה לפנים ובזונ טתן לה ח"א ב"ן דמ"ה ומ"ה דמ"ה וטתם שלא היה כן ביעקב ורחל הוא כי יעקב אין ט רק מוחין דמ"ה ראבה וא"כ אם היתה מקבלת חתילה בנסי' ב"ן דב"ן ומ"ה דב"ן אח"כ היתה לר"ך לקבל פ"י יעקב ב"ן דמ"ה ומ"ה דמ"ה ויעקב אין לו ב"ן דמ"ה כי הוא כנה"י [ראומא] [ראבה] אמנם ז"א יש לו מוחין מא"א ויסל הוא ליתן לם על ידו גם ק דמ"ה :

מתלבשים בכלי החיטון דמוח ומשם מתפשטים פ"י הגידין הלברים כנה"י דכלי הפגימו דז"א נמנה דגם כפיבור יש כז"א פ"י מתלבשים במל"ך ומשם מתהלח פארוחיהם פ"י הגידין כזכר בכל ג' כלי ח"א ולכן גם העובר יש לו כל רמ"ח איברים בכל פרטיהן ואח"כ ביניקה נמשכים ג' ללמים אחרים מלובשים כז"א דמ"ה ונצורות מלובשים הנרנה"י דרוח ונכנסת כמור הזכר כנפש ומתלבשים בכלים אמלפים דמל"ך ומשם מתפשטים בחג"ח דג' כלי ח"א וכל אלו הב' ללמים דפיבור ויניק' הם נמשך מחילוניות דישמ"ה ונקרא מוחין דאחר או אפשר שכל א' מב' ללמים אלו טולל ב' ללמים דחילוניות ופגימות שהם אחר ופנים אלא שגם הפנים והפגימו נק' אחר וחילוניות :

אח"כ בגדלות נמשך ג' ללמים מלובשים נ"ם דג' פרט' כח"ב דמ"ה ונצורות הנרנה"י ונכנסים על סדר הזכר כז"א ומתלבשים בכלים הפגימים דמל"ך ומשם מתפשטים בחב"ד דג' כלי ז"א נמלא פס לז"א ג' ללמים דמ"ה מלובשים בג' כלים חילון אמלפי ופגימו דישמ"ה אקרא ישמ"ה ובינה מלובש ח"ך כלים חילוניים אחר ופנים דכללות רמ"ח איברי ח"א אמנם בפרטות כל ללם מהם טולל כל הזכר דכפיבור יש טו פ"י מלובשים ח"ך ג' כלי ישמ"ה דהייט נה"י חג"ח חב"ד דמ"ה דמ"ה ומתפשטים כנה"י דג' כלי ח"א והיניקה כוללת פ"י מלובשים ח"ך נה"י חג"ח חב"ד דמ"ה דמ"ה ומתפשטים בחג"ח דג' כלי ח"א והמוחין דגדלות טוללן כזכר פ"י מלובשים ח"ך נה"י חג"ח חב"ד דג' פרטפים כח"ב דישמ"ה ומתפשטים בחב"ד דג' כלי ח"א

באופן דכשאלו אומרים שהפיבור כנה"י ונכנסת הנפש ועיקר גילוייה בככד ומתפשטת בכלים החילוניים והיניקה בחג"ח ונכנס החזון ועיקר גילוייה בכל ועגל הלכ וכל כלים אמלפיים והגדלות בחב"ד ונכנסם הנשמה ועיקר גילוייה כמות ועגל החזון זכר כלים הפגימיים איש מדבר בכללות כי אם בפרטות דהייט פיבור דכל א' מהם וק ניקה דכל א' מהם וכן גדלות דכל א' דג' בחי' הכוללים הזכר : **ודע** דכל ה' ללמים הזכר פס ה' בחי' נרנה"י הזכר דישמ"ה אקרא קטנת אחד וגדלות אחד שהם כ"ה בחי' דנשמה כלם מתפשטים בכ"ה פרטופ בינה ח"א ואח"כ לוקח ה' ללמים דוא"א פילאין וחס קטנת ב' וגדלות ב' והם כ"ה בחיטת דחיה ומתפשטים בכ"ה פרטופי חכמה דז"א . ואח"כ לוקח ה' ללמים דא"א והם כ"ה בחי' דחידה ומתפשטים בכ"ה פרטופי חכר דז"א כי הו"ק כבר היו שלמים מאליהם שהם כ"ה בחי' דנפש וכ"ה בחי' דרוח וכל הזכר הוא פ"י ישמ"ה כי ח"א שפלה ז"א למעלה מיסמ"ה דקודם שפלה ח"א כבר ישמ"ה פלו למעלה ממנו אלא כשמקבל כמוחין מיסמ"ה במקומם נקרא מוחין דישמ"ה וכשמקבל כמוחין מיסמ"ה כשהם במקום ח"א פילאין נקרא מוחין דוא"א וכשמקבל כמוחין מיסמ"ה כשכבר פלו למקום ח"א נקרא מוחין דא"א דכבר ידעת כי הכלים הם הפוליס והפמלות בשאר במקומו וכל הללמים הזכר הם דחילוניות סנקרא אחר ואלו נקרא שו"ן שומדים אב"א דהרי עדין לא באו רק אחר דיליה ודילה . ואח"כ לוקח ט"ו ללמים אחרים דפגימיות הנק' פנים מיסמ"ה ומא"א ח"א פ"ד הזכר באחר ואלו מתפשטים בפנים . דפנים דכח"ב חו"ן ואלו שומדים וז"ן פנים :

ודע דכל ללם כולל מ"ה וב"ן אלא הללם ראבה הוא מ"ה דמ"ה וב"ן דמ"ה וללם דאומא הוא מ"ה דב"ן וב"ן דב"ן ובעת הזונ נחמשל ולקח אבא המ"ה דב"ן ומתן לאומא הב"ן דמ"ה ונשמה אבא מ"ה דמ"ה [שהם

הגהות וביאורים (א) פ"י וע"י ח"א כי דהם נוסחא ומלמס ס"י נלפיד כי ספר סוף כרכס וכפ"ס השני בלחוכה נספר סימן נקבא פ"י וכשר סוף פ"י ד' וכפ"ס מסכת קטנות רחל : (ב) כל פנין וס' הוא כשאר השמות פ"י וס' דלמס ארוכים כז' למחל כנרס :

תם ונשלם קונטרס חסדי דוד הגאמנים והנחמדים מזהב ועפת צופים. תהלות לאל זקוף כפופים .

תפלת ערבית

שם יחוד קבהו יאהדונהי בדחילו ורחימו יאההויה ורחימו ודחילו איההויה
ליחרא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים יהוה בשם כל ישראל הנה אנחנו באים
להתפלל תפלת ערבית שתיקן יעקב אבינו עליו השלום עם כל המצות הכלולות
בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו.
ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

יהוהאדני יאהדונהי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה : יהוהאדני יאהדונהי צבאות אשרי אדם בטח
בך : יהוהאדני יאהדונהי הושיעה המלך יעננו ביום
כראנו : ויאמר חני קדיש

ואח"כ יאמר והוא רחום :

ויכוין צי"ג תיבות **שפ'** זה לעורר י"ג מדות דרחמים לרחם על הרשעים שבניהנם
שעתה מצערים צו ב' טיפות אש. כי הנה בפסוק זה יש צו י"ג תיבין נגד
י"ג מכילן דרחמי לאכפייא דינין וקליפין מרכבה עמאה עון משחית אף וחימה.
ויכוין כי יש כנגד זה י"ג אותיות בשם אלהים ונמחקים ע"י י"ג מכילן דרחמי
ואמנם הם מתחלפים ליל א' וליל ו' אלהים דיודין ליל ב' וה' אלהים דאלפין.
ליל ג' וד' אלהים דההין :

א	והוא	אל	א א א
ב	רחום	רחום	ר ר ר
ג	יכפר	וחנון	ה ה ה
ד	עון	אדך	ל ל ל
ה	ולא	אפים	מ מ מ
ו	ישחית	ורב חסד	ד ד ד
ז	והרבה	ואמת	ה ה ה
ח	להשיב	ניצר חסד	י ה א
ט	אפו	לאלפים	י י י
י	ולא	נושא עון	ו ו ו
יא	יעיר	ופשע	ד ד ד
יב	כל	וחמאה	מ מ מ

ר"ת רי"ו גי' גבורה למהק
חכמה דנוגה עון ע"י מיכאל

צינה דנוגה משחית ע"י גבריאל
ס"ס דנוגה אף ע"י אוריאל

סידור תפלה להרשיש

יג חמתו ונקת ם ם ם מל' דנוגה חימה ע"י רפאל
יהוואדניא יאהדונהי הושיעה המלך יעננו 'ביום
'קראנו ר"ס יצ"ק מיסוק הגבו' גי' יאהלוההים ס"ת גי' כ"ן יוד
הה וו הה ועס ס"ת המלך גי' ע"ב יוד הי ויו הי
ויאמר צרכו וכו' ויכוין בו כמו צרכו דיולר:

ההיכלות דיולר דערצבית דחול הס כז' היכלי נוק' דצריאה :
צרכה זו היא בהיכל לצנת הספיר יסוד ומל' דנוק' דז"א דצריאה :
ויכוין צמטצע הצרכה כמו דיולר :

ברוך אתה יהוואדניא יאהדונהי אלהינו מלך העולם
אשר בדברו היכל לצנת הספיר דנוק' דצריאה מעריב
ערבים בחכמה אלילות פותח שערים בתכונה צריאה
משנה עתים יליכה ומחליף את הזמנים עשיה ומסדר
את הכוכבים ז' כוכבי לכת במשמרותיהם ברקיע
כרצונו בורא יומם ולילה גולל אור מפני חושך
וחושך מפני אור הטעביר יום ומביא לילה ומבדיל
בין יום ובין לילה הוא היסוד הרקיע המבדיל בין מים למים וזהו
יהוואדניא יאהדונהי צבאות שמו ה' הוא יסוד הכולל נו"ה עמו
הנק' לצבאות ברוך אתה יהוואדניא יאהדונהי המעריב ערבים:
צרכה זו בהיכל אהבה מסד דנוק' דז"א דצריאה :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה יוד
הי ויו הי ומצות יוד הי ואו הי חוקים
יוד הא ואו הא ומשפטים יוד הה וו הה אותנו
למדת על כן יהוואדניא יאהדונהי אלהינו בשכבנו
ובקומנו נשיח בחוקיך ונשמח ונעלוז בדברי תלמוד